

Ескіз марки «Роз'єднані війною», який створила школярка Валерія Михайлова, 11-класниця з Миколаєва. Ескіз переміг у конкурсі Укрпошти на кращу різдвяно-новорічну марку 2022 році в Україні. Джерело - Укрпошта

З Новим Роком!

Ми не обирали війну. Але ми прийняли бій. І сам Бог на нашому боці.
На наших плечах і плечах наших рідних — важкі випробування, біль і страждання. Це Різдво має присмак сліз і колір крові.
Проте нам вистачить сил здолати ворога.
У боротьбі народжується Нація.
Хай вас, рідні, береже Господь!
Нехай наша Перемога стане початком розквіту України і кінцем для росії!
Всіх, хто в строю, хто зараз утримує наші позиції.
Рідних і близьких наших захисників і захисниць.
Всіх, хто молиться, вірить, допомагає Збройним Силам. Всіх, хто разом з нами протистоїть світовому злу, — з Новим Роком і Різдвом Христовим!

Головнокомандувач Збройних Сил України
Генерал Валерій Залужний
Генеральний штаб ЗСУ

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

pomisna.info

З нагоди Різдва Христового Священноархимандрит Свято-Успенської Києво-Печерської Лаври Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 7 січня 2023 року очолив урочисту Божественну Літургію в головному храмі Лаври — Успенському соборі. Це вперше за

338 років пролунала Служба українською мовою.

Предстоятелю автокефальної Української Православної Церкви співслужили архієпископ Полтавський і Кременчуцький Федір, архієпископ Рівненський і Острозький Іларіон, архієпископ Вишгородський Агапіт,

єпископ Луганський і Старобільський Лаврентій, єпископ Хмельницький і Кам'янець-Подільський Павло, єпископ Богородчанський Феогност, всесечна братія монастиря та запрошене духовенство.

Під час відправи молився Голова Верховної Ради України Руслан Сте-

фанчук, Міністр культури України Олександр Ткаченко, народні депутати й інші представники влади. Просторий храм був переповненим і не зміг вмістити усіх вірних, які зібралися на молитву з Предстоятелем.

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ ПРЕДСТОЯТЕЛЯ АВТОКЕФАЛЬНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Різдвяне послання Митрополита Київського і всієї України Епіфанія преосвященним архипастирям, боголюбивим пастирям, чесному чернецтву та всім православним вірним України

**Дорогі брати і сестри!
Христос народився!
Славимо Його!**

«Різдво Твоє, Христе Боже наш, засвітило світові світло розуму...», – чуємо ми нині слова святкового піснеспіву. Про яке світло йдеться? Чи лише про світло зірки, яка чудесно засяяла, вказуючи волхвам-мудрецьким шлях до новонародженого Спасителя? Чи про інше світло, про яке говорить слово Євангелія: «Народ, що сидів у темряві, побачив світло велике, і тим, що перебувають у країні й тіні смерті, світло засяяло їм» (Мф. 4: 16)?

Світло розуміння, світло пізнання, світло духовне, несотворене, предвічне – це Сам Син Божий, Який воплотився від Духа Святого і Марії Діви і став людиною. «У Ньому було життя, і життя було світлом людям» (Ін. 1: 4), – сповіщає нам євангелист Іоан.

Завдяки світлу ми здатні пізнавати та розуміти навколишній створений світ. Боговтілення, народження Сина Божого як Сина Людського є тим світлом, завдяки якому ми пізнаємо Всевишнього Бога, нашого Творця. Адже той самий євангелист каже: «Бога ніхто не бачив ніколи; Єдинокродний Син, Який у лоні Отця, Він явив» (Ін. 1: 18). Речі світу цього, коли перебувають у темряві, залишаються самими собою, і ми не бачимо їх, бо немає світла, яке б відкрило нам їхній вигляд. Бог предвічно є, але обмеженість наших здібностей до пізнання духовного світу та гріховна затьмареність наших розуму й почуттів ніби занурюють нас у темряву, через яку ми не бачимо Творця.

Син Божий стає тим світлом, яке знищує темряву невідання, морок гріха, потьмарення від зла. Він сяє яскравіше за сонце, відкриваючи істинне богопізнання, тому і в піснеспіві нинішнього свята називається Сонцем Правди. Завдяки боговтіленню для кожної людини пізнання Творця й особистісне спілкування зі Всевишнім стають можливими та досяжними, адже все це відкривається нам через народженого Спасителя.

Він є предвічний Бог, єдиний природою з Отцем і Святим Духом, але водночас Він, народившись від Діви Марії, стає істинною людиною. Він приймає людську природу в єдність

Своєї Божественної Іпостасі. І через єднання Він стає посередником між Богом і людьми, Він сполучає Творця і Його творіння, Небесного Отця із земними Його дітьми, Він єднає те, що диявол через зло і гріх має намір і бажання розділити назавжди.

Саме тому ангели, які звіщають пастухам на полі біля Вифлеєму, що сталося народження Христове, благовісткують про мир. «Слава у вишніх Богу і на землі мир, в людях благовоління!» (Лк. 2: 14), – проголошують ангельські хори, вказуючи на Примирителя, Який прийшов у світ, щоб повернути людству єдність із Богом, втрачену внаслідок гріхопадіння.

Світло божественної істини, світло правди, світло любові, які являє у Своїй Особі Христос, приносять мир, але мир цей – не безумовний, і настає він не сам собою. Він має умовою прийняття Христа, слідування за Ним, виконання Його заповідей. Тому не всі приймають Світло, яке засяяло, а є ті люди, які «полюбили темряву більше, ніж світло, бо діла їхні були лихі» (Ін. 3: 19); є ті, хто приймає Христа, і є ті, хто відкидають Його. «До своїх прийшов, – свідчить Євангеліє, – і свої Його не прийняли. А тим, які прийняли Його, що вірують в ім'я Його, дав силу дітьми Божими бути» (Ін. 1: 11 – 12).

Між темрявою і світлом не може бути єдності. Не може зло і добро бути прирівняне одне до одного і співіснувати в мирі. Праведність та гріх, свобода і рабська неволя не сполучаються одне з одним, але перебувають у боротьбі між собою. Тож для досягнення миру з Богом, для наповнення світлом благодаті кожна людина повинна вступити у боротьбу з темрявою, гріхом та злом, адже Сам Христос каже: «Ніхто не може двом господарям служити: бо або одного полюбить, а другого буде ненавидіти; або одного триматиметься, а другим знехтує. Не можете служити Богові й мамоні» (Мф. 6: 24). І в іншому місці Син Божий проголошує: «Хто не зі Мною, той проти Мене; і хто не збирає зі Мною, той марнує» (Мф. 12: 30).

Тому ми коли святкуємо подію Різдва Христового, повинні не лише вшанувати боговтілення, яке сталося у давній час. Ми не лише нагадуємо собі про події, які відбулися понад два тисячоліття тому, а нині стали

для багатьох лише одним із приводів для привітань, подарунків та веселого дозвілля. Різдво Христове спонукає нас до вибору життєвого шляху: ми приймаємо Сина Божого чи відкидаємо Його? Ми серед пастухів та волхвів, які поклоняються Божественному Немовляті, чи ми серед слуг проклятого Ірода, які бажають вбити це Немовля, щоб Воно не змінило нашого життя?

Різдво Христове приносить мир у світ, звіщає істину, освітлює шлях праведності й вічного життя, дарує примирення нас, людей, із нашим Небесним Отцем. Водночас прихід у світ Сина Божого спонукає нас до боротьби, до боротьби зі злом, із гріхом, із темрявою віку цього, і без перемоги у цій боротьбі не досягається справжній мир.

Дорогі брати і сестри!

Всі ці міркування особливо відлунують у наших серцях у час найважчих випробувань війною, які переживає український народ. Ми не бажали цієї війни, як народ ми прагнули мирно жити, маючи порозуміння з усіма сусідами, але ворог лукаво й підступно порушив мир і вдерся на нашу землю, проливаючи кров, сіючи смерть, бажаючи знищити нашу державність і саму нашу українську ідентичність.

Понад три десятиліття тому ми вирвалися з багатовікового рабства, скинули ярмо, стали незалежними, розпочали будівництво власної суверенної держави. Ті, хто тримали нас у неволі, не змогли стерпіти наших досягнень і нашого успіху. Диявольські злоба та заздрість спонукали їх розпочати війну, але в ній вони обов'язково зазнають поразки, адже правда – на нашій стороні. А там, де правда, – там Бог, а з Богом – ми перемаємо. З допомогою Божою наш народ уже досяг багатьох перемог, зруйнувавши плани кремлівського тирана швидко підкорити нас. Ми вже досягли моральної перемоги, адже всі люди доброї волі осуджують акти геноциду, терор і численні воєнні злочини, які російська імперія зла чинить на нашій землі.

І нині, в ці святкові дні, ми з особливим почуттям просимо Господа допомогти подолати супротивників, що принесли горе в наш дім, допомогти остаточно вигнати чужоземну навалу з української землі і завдяки перемозі правди утвердити справедливий та тривалий мир.

Святкуючи Різдво Христове, ми утверджуємося в переконанні, що так і буде, але водночас ми пам'ятаємо тих, хто захищає правду і свободу – наших воїнів, які зараз обороняють нас від російської агресії. Найтепліші молитви і найсердечніші побажання сьогодні лунають для наших новітніх героїв.

Згадаймо також і наших братів та сестер, які вимушені відзначати свята у неволі, на тимчасово окупованих українських землях. Згадаймо про наших військових і цивільних полонених та інших несправедливо ув'язнених і попросимо в Господа для них захисту і швидшого звільнення.

Згадаймо у молитві всіх вимушених переселенців та біженців. Нехай із вами буде милість і допомога Божа, адже й Сам Христос був утікачем і переховувався від злоби Ірода в чужій землі.

Згадаймо вдячною молитвою волонтерів, жертводавців та всіх людей доброї волі, які в час тяжких випробувань війною допомагають потребуючим. Нехай Господь благословляє успіхом всі ваші добрі справи та винагородить стократно.

Вітаю з Різдва Христовим та Новоліттям Президента, уряд, парламент України, очільників місцевих громад і всіх, хто покликаний працювати на благо українського народу та здійснює служіння йому. Нехай Господь надихає вас мудрістю та допомагає у боротьбі з ворогом!

«Світло в темряві світить, і темрява не огорнула його» (Ін. 1: 5), – звіщає нам Євангеліє. Христос народився – і приніс це світло непереможне, яке проганяє темряву зла.

Попри всі важкі нинішні випробування радість Різдва Христового наповнює наші серця, відганяючи скорботу, біль та журбу, а світло Вифлеємської зірки нехай спрямовує всіх нас до Сина Божого, з Яким ми здатні перемогти всяке зло.

Сердечно вітаю повноту нашої помісної Православної Церкви і весь український народ!

**ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!**

† Епіфаній

**Митрополит Київський і всієї України, Предстоятель Православної Церкви України
Різдво Христове,
2022/2023 року Божого,
м. Київ**

ЦЕЙ РІК МАЄ СТАТИ КІНЦЕМ РОСІЇ ЯК ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ІМПЕРІЇ

Європа як сфера енергетичного впливу рф більше не існуватиме

Дивлюся на газову статистику в ЄС і радію. В Німеччині заповнення газових сховищ майже 90%, в ЄС в цілому — 83%. Рік тому — тільки уявіть — було на 30% менше. І це стало одним з ключових факторів рішення путіна почати війну з нами.

Він думав, що Євросоюз без росії ніяк. А виявилось, що залежність від росії блокує шлях у майбутнє і вбиває Європу як старого наркомана та ще й дає заробляти російській мафії.

Ціна на газ в ЄС також впала ниж-

че довоєнного рівня. Тут нам навіть Бог погоди допомагає. Більше того, тепла зима вже частково вирішила проблему газу на наступну зиму, адже до сховищ посеред зими стали закачувати більше газу, ніж споживають — і це посеред зими!

Цей рік може і має стати кінцем росії як енергетичної імперії. Європа як сфера енергетичного впливу рф більше не існуватиме.

Енергетичний рік почався добре.

Павло Клімкін

У ВАТИКАНІ ВІДБУВСЯ ПОХОРОН ПАПИ ВЕНЕДИКТА XVI

У суботу, 31 грудня, у 95-річному віці, в монастирі «Mater Ecclesiae» у Ватикані помер Папа-емерит Бенедикт XVI.

Папа-емерит Бенедикт XVI був найстаршим з усіх Пап в історії Церкви.

Бенедикт XVI народився 16 квітня 1927 р. Це перший Папа за понад 700 років, який зрікся свого уряду (наприкінці лютого 2013 р). Відтоді він мешкав у колишньому монастирі «Mater Ecclesiae» на території Ватиканських садів.

Він керував Католицькою Церквою від 19 квітня 2005 р. до свого зречення 28 лютого 2013 р. В історії Церкви це 265-й Папа. Він узяв ім'я Бенедикта XV, а також — Покровителя Європи і батька західноєвропейського монашого

життя св. Бенедикта з Нурсії.

* * *

Похоронну Святу Літургію на площі Святого Петра очолив Папа Франциск. Участь у похороні взяли єпископи, священники, монашество та вірні Української Греко-Католицької Церкви.

Ще задовго до світанку 5 січня 2023 року площу Святого Петра у Ватикані, десятки тисяч вірних заповнили площу, щоби взяти участь у похороні висушеного папи Бенедикта.

Коли труну винесли на площу, учасники Богослужіння привітали процесію оплесками. На труну, поставлену перед вівтарем, покладено розгорнуту Євангелію, після чого відбулося проказування молитви на вервиці. Богослужіння очолив Папа Франциск, з яким спів-

служили приблизно 130 кардиналів, 400 єпископів і 3,700 священників, серед них голови Східних Католицьких Церков, єпископи з України й українські єпископи з діаспори. Відповідно до форми, впровадженої після того, як у Папи Франциска почалися проблеми з коліном, він очолював Богослужіння та виголосив проповідь, а Літургію Євхаристії звершив кардинал Джованні Баттіста Ре, декан Колегії кардиналів.

Згідно з бажанням Бенедикта XVI, церемонія була скромною. Лише дві делегації — з Німеччини й Італії, очолені президентами та головами урядів — мали офіційний статус, але приватно в Богослужінні брали участь деякі монархи, президенти та прем'єр-міністри, інші представники урядів. Офіційно були представлені також різні християнські конфесії.

Наприкінці Святої Літургії Папа Франциск звершив обряд останнього прощання. Труну під траурний передзвін і оплески учасників Богослужіння перенесено до крипти базилики Святого Петра для поховання.

Фото: «Vatican News»

Фото: «Vatican Media»

Департамент інформації
УГКЦ за матеріалами
«Vatican News»

«РОСІЯ НАМАГАЄТЬСЯ ЗАМОРОЗИТИ ВІЙНУ, ЩОБ РОЗПОЧАТИ НАСТУП НАВЕСНІ»

рф намагається заморозити війну в Україні і розпочати більш масштабний наступ навесні.

Про це заявив генеральний секретар НАТО Енс Столтенберг.

«Зараз в Україні є імпульс», — наголосив Столтенберг і зазначив, що столиці країн НАТО «постійно думають про те, які системи озброєння ми хочемо надати» Києву.

Столтенберг зауважив, що, незважаючи на вірогідність того, що взимку конфлікт перейде у

спокійнішу фазу, обидві сторони прагнуть перегрупувати і переозброїти свої сили. Відтак, країни НАТО повинні продовжувати надавати підтримку Україні.

«Умови для дипломатичного рішення зараз відсутні. Чим більше ми хочемо мирного рішення, тим більш терміново ми повинні надати військову підтримку Україні», — наголосив Столтенберг, додавши, що рф не виявила жодних ознак бажання мирного завершення війни.

НАВІЧНО В СТРОЮ ЧЛЕН ОУН «ЩАСЛИВИЙ»

Провід Організації Українських Націоналістів (бандерівців) з глибоким сумом повідомляє, що вранці 2 січня, при виконанні бойового завдання на Донеччині під Бахмутом, героїчно загинув провідний член ОУН (б)

ОЛЕГ ЮРЧЕНКО- «ЩАСЛИВИЙ».

Друг Олег народився 20 квітня 1977 року в селі Тростинка на Київщині. Військову службу проходив у бригаді морської піхоти в Криму. Снайпер.

У 2006 р. закінчив Академію водного транспорту, юрист. Працював у правоохоронних органах.

Активний і провідний член Спілки Української Молоді в Україні.

Член ОУН (б) з 2010 року. Перебував на посадах члена Теренового Проводу ОУН (б) та виконував спеціальні доручення при Проводі ОУН (б).

Учасник Помаранчевої Революції і Революції Гідності (4 козацька сотня), під час протистояння з «Беркутом» був поранений.

Олег Юрченко був одним з керівників Центру Національного Відродження імені Степана Бандери, де курував організаційні та господарські справи. Постійний учасник та організатор акцій Світового Ювілейного Комітету та Всеукраїнської національно-патріотичної гри «Джура».

З 2014 року на службі в органах національної безпеки, очолював Новоайдарську військово-цивільну адміністрацію Луганської області.

За звитягу і мужність у 2019 році нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Також серед нагород друга Олега є відзнаки Президента України: ювілейна медаль «25-років Незалежності України» і медаль «За участь в антитерористичній операції».

Православна Церква України відзначила його медаллю «За жертвовність і любов до України», а Спілка Української Молоді в Україні — «Хрестом сумівця-бійця».

З початком повномасштабного вторгнення окупантів з 24 лютого перебував при виконанні особливих завдань на командних посадах.

У смутку лишилися опечалені горем дружина Людмила, діти Олеся (2000), Святослав (2004), Тарас (2006), Устим (2010), Христина (2014), рідні і близькі, яким висловлюємо наше глибоке співчуття.

Сумівське гасло «Честь України готов боронити!» для друга Олега було не пафосними словами, а способом життя.

**Олег Юрченко-«Щасливий»!
Вічно в строю!
Слава герою!**

Провід ОУН (б)

«ДУХ УКРАЇНИ ПРОДОВЖУЄ НАДИХАТИ СВІТ»: США ПІДТРИМУВАТИМУТЬ УКРАЇНУ У 2023 РОЦІ — БРІДЖИТ БРІНК

Посол Сполучених Штатів Америки в Україні Бріджит Брінк повідомила, що Вашингтон продовжить надавати офіційному Києву підтримку у 2023 році.

«У ці найтемніші дні року росія

продовжує намагатися загасити світло України. Незважаючи на жорстокість кремля, його звірства та спроби позбавити вас тепла та комфорту, ваша мужність та наполегливість ще більше розгорілися. Дух України продовжує надихати світ у нашому спільному прагненні до кращого майбутнього. Сполучені Штати продовжуватимуть підтримувати Україну як партнери та друзі у 2023 році, і я бажаю вам мирного Нового року», — повідомила Бріджит Брінк у зверненні до українців.

Фото: «СП»

ГЕНЕРАЛ МІЛЛІ ЗАЯВИВ, ЩО ПУТІН ПРОГРАЄ НА УСІХ НАПРЯМКАХ

російські атаки на українську інфраструктуру не лише не зламали хребет українському цивільному населенню, а й посилили опір вторгненню РФ під керівництвом Володимира Путіна

Про це заявив голова Об'єднаного комітету начальників штабів генерал Марк Міллі.

«Війна Росії проти України триває вже 10 місяців, і Путін зазнав поразки на всіх напрямках... Але Росія все ще окупує частину української території, і попереду ще значна кількість бойових дій. Але в цю хвилину ситуація на місцях... стабілізується, і з настанням зими все трохи сповільниться через сильні морози. Тоді з'явиться певна потенційна можливість для наступальних дій з обох сторін у глибині зими через погоду і рельєф місцевості. Тож ми поба-

чимо, що станеться з цим», — зазначив він.

Міллі нагадав, що українські захисники відбили ворожу атаку на Київщині, а потім відкинули росіян із Харкова та Херсона.

Наразі, за його словами, Росія атакує цивільне населення України, запускаючи ракети по енергетичній інфраструктурі.

«Це напад на цивільне населення України... Українські військові не залежать від цієї енергетичної інфраструктури для проведення військових операцій... Вони намагаються зламати хребет, зламати волю українського народу. Ви побачите, що це не зламає хребет, а підвищить рівень стійкості та опору з боку українського народу», — сказав Міллі.

Він також назвав ракетні обстріли Росії «абсолютно неприйнятними».

УКРАЇНСЬКІ БІЖЕНЦІ ЗМОЖУТЬ ОТРИМАТИ ПОСТІЙНИЙ СТАТУС У КАНАДІ

Усі українці, які приїхали до Канади за тимчасовою міграційною програмою, запровадженою у зв'язку з війною, зможуть за бажання отримати постійний статус у цій країні.

Про це в інтерв'ю "СВС" заявив прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо.

«Багато українців, які приїхали

до Канади, з нетерпінням очікують на можливість повернутися додому та долучитися до відбудови, але багато й охочих залишитися. Їм будуть раді, тож вони матимуть змогу одночасно бути славними канадцами та гордими українцями», — сказав Трюдо.

Показово, що інтерв'ю Трюдо було записане у приміщенні пекарні «Future bakery» в Торонто, якою володіють нащадки українських мігрантів.

Загалом цього року до Канади прибуло більш як 135 тис. українців, хоча не всі з них були біженцями. Від середини березня федеральний уряд затвердив понад 470 тис. спеціальних візових заявок від українців.

Фото: «BBC»

«НАБЕРІТЬСЯ СМІЛИВОСТІ»

Постійний представник України при ООН Сергій Кислиця різко відповів генеральному секретареві ООН Антонію Гутеррішу на пропагандистський вираз "на Україні", який використали в офіційному зверненні.

Про це повідомляє "РБК-Україна" з посиланням на Кислицю в "Twitter".

Сьогодні ООН опублікувала офі-

ційне новорічне звернення генерального секретаря, в якому він наголошував про мир. Проте у титрах до ролика використали фразу "війна на Україні", яку часто поширюють російські пропагандисти.

Кислиця розкритикував секретаріат ООН за помилку.

"Тож давайте ж — перейдемо від слів до справи — наберіться сміливості в секретаріаті ООН використовувати правильні "слова": не "війна на Україні", а війна проти України, агресія РФ проти України, а не конфлікт з інопланетянами. Почніть із себе! А далі все піде", — написав він.

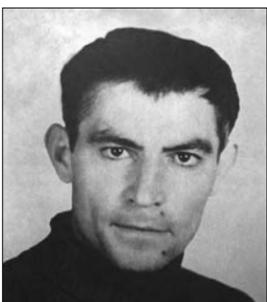
Фото: «flickr.com/unisgeneva»

Наталія Юрченко, «РБК-Україна»

КАЛЕНДАР

Ювілейні дати на 2023 р.

Січень

6 січня 1938 року народився поет Василь Стус

22 січня 1918 року Четвертим Універсалом Центральної Ради проголошено незалежність України

29 січня 1918 року відбувся бій під Крутами

Лютий

15 лютого 1968 року помер поет Євген Маланюк

16 лютого 1918 року проголошено самостійність Кубані

Березень

12 березня 2003 року померла лідер ОУН та АБН Слава Стецько

30 березня 1973 року помер доктор Дмитро Донцов

31 березня 1873 року народився ідеолог українського націоналізму Микола Міхновський

Травень

23 травня 1938 року загинув лідер ОУН полковник Євген Коновалець. Свято Героїв

Серпень

21-25 серпня 1943 року відбувся III Надзвичайний Великий Збір ОУН

30 серпня 1883 року народився ідеолог українського націоналізму д-р Дмитро Донцов

30 серпня 2003 року загинув заступник Голови ОУН (б) Іван Гавдида «Лісовий»

Листопад

1 листопада 1918 року відбувся Листопадовий Чин

ШЛЯХ ПЕРЕМОГИ

21-23 листопада 1943 року на Рівненщині з ініціативи ОУН пройшла Перша Конференція поневолених народів Європи і Азії

Грудень

1 грудня 2013 року розпочалася Революція Гідності

СОТЕННОМУ УПА «КРИВОНОСУ» – 100!

Сторічний ювілей відзначає легендарний командир Української Повстанської Армії, Герой України сотенний Мирослав Симчич «Кривоніс».

Народився пан Мирослав 26 грудня 1922 року (за документами 5 січня 1923) в селі Вижній Березів Косівського району на Прикарпатті в селянській

родині. Змалечку виховувався в патріотичному дусі.

В 1941 році вступає до лав ОУН. З 1943 року – в УПА.

Найуспішнішим боєм сотенного Симчича став Рушірський бій під Космачем, в якому під командуванням «Кривоноса» повстанці знищили майже всіх окупантів: 405 солдатів та офіцерів НКВД. В цьому бою загинув командир дивізії генерал-майор Микола Дергачов, а сам Симчич був поранений.

4 грудня 1948 року під час лютого бою «Кривоніс» знепритомнів і був схоплений карателями. У 1949 році отримав вирок 25 років ув'язнення. Звільнений у 1985 році, проте і далі перебував під міліцейським наглядом. Загалом відбув у тюрмах та на засланні понад 32 роки.

Організація Українських Націоналістів (бандерівців) щиро вітає друга Мирослава з ювілеєм. Ваш життєвий подвиг надихає нові покоління борців і кличе нас до чину.

Слава Героям!

Фото: «УП»

Олег Медунця, Голова ОУН (б)

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- росія за час повномасштабної війни проти України незаконно депортувала понад 13 тисяч українських дітей.
- Православна церква Литви засуджує війну в Україні, яку розв'язала росія, і хоче відокремитись від московського патріархату.
- Ті, хто залишив росію, влада повинна позбавити доходів у країні і не пускати назад "до кінця їхніх днів", навіть якщо проти них немає кримінальних або адміністративних справ, заявив заступник голови ради безпеки рф дмитрій медведев.
- В Україні 87% громадян не хочуть відновлення радянського союзу, а лише 3% хотіли б цього.
- Президент Володимир Зеленський після початку повномасштабного вторгнення рф в Україну взяв участь у 850 міжнародних заходах.
- 53% американців підтримує подальше надання Україні зброї урядом США на тлі повномасштабного російського вторгнення.
- Виконавча директорка "Інституту масової інформації" Оксана Романюк відмовилась від німецької премії імені Йоганна Філіпа Пальма за свободу слова і свободу преси через те, що серед номінантів був російський журналіст, засновник радіо "Ехо москви" Алексей Венедіктов.
- Президент США Джо Байден вважає за можливі переговори зі своїм російським колегою владіміром путіним, але тільки якщо він має намір закінчити війну проти України. Джо Байден також заявив, що вражений жорстокістю війни росії проти України.
- Співробітники Служби безпеки України та Національної поліції знайшли антиукраїнські матеріали під час безпекових заходів на території Почаївської духовної семінарії та Івано-Франківської єпархії упц мп. СБУ виявила літературу, в якій заперечується існування українського народу, його мови та саме право України на державність. У знайденій ксенофобській літературі також стверджувалося, що Україна — це нібито "штучно створена держава".

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

МИ ПІДТРИМУЄМО

- Історичні проекти та культурні заходи
- Медичні та гуманітарні проекти
- Важливі видання
- Документальні фільми
- Концерти та музичні записи
- Молодь та спорт
- Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки
- Громадські заходи, конференції, семінари
- Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
З понеділка до п'ятниці 7:30 вечора на хвилі 1320 AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofu.radio@gmail.com
Facebook: [facebook.com/SOFUradio](https://www.facebook.com/SOFUradio)

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА
YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL

Канада: \$75

Canada: \$75

STANDARD MAIL

Канада: \$100

Canada: \$100

3CA: \$120 USD

USA: \$120 USD

міжнародні: \$250

international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англомовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

НОВОРІЧНЕ ПРИВІТАННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНСЬКОГО

31 грудня 2022 року

Дорогі українці!

Цей рік почався 24 лютого. Без передмов і прелюдій. Різно. Рано. О 4-й годині.

Було темно. Було гучно. Багатьом було складно, комусь – страшно. Минуло 311 днів. Нам усе ще може бути темно, гучно й складно. Але нам точно вже ніколи не буде страшно. І ніколи не буде соромно.

Це був наш рік. Рік України. Рік українців.

24 лютого ми прокинулись. Інші ми. Інший народ. Інші українці. Перші ракети остаточно зруйнували лабіринт ілюзій. Ми побачили, хто є хто. На що здатні друзі, вороги, а головне – на що здатні ми самі.

24 лютого мільйони з нас зробили вибір. Не білий прапор, а синьо-жовтий стяг. Не втеча, а зустріч ворога. Опір і боротьба.

Вибухи 24 лютого нас оглушили. Відтоді ми не все чуємо. І не всіх слухаємо. Нам казали: у вас немає інших варіантів, аніж здатися. Ми кажемо: у нас немає інших варіантів, аніж перемогти.

24 лютого ми почали творити нашу перемогу. З багатьох цеглинок – сотень інших перемог.

Ми перемогли паніку. Не розбіглись, а зібралися. Ми перемогли сумніви, зневіру, страх. Ми повірили в себе й у свої сили. Збройні Сили України. Розвідку. Національну гвардію. СБУ. ССО. Прикордонників. Територіальну оборону. ППО. Поліцію. ДСНС. Усі наші сили оборони й безпеки. Я пишася вами всіма, наші воїни!

Цей рік можна назвати роком втрат для України, для всієї Європи, для всього світу. Але це неправильно. Ми не маємо так говорити.

Ми нічого не втратили. У нас забрали. Україна не втратила синів і доньок – їх забрали вбивці. Українці не втратили домівок – їх знищили терористи. Ми не втратили своїх земель – на них зайшли загарбники. Світ не втратив мир – росія його зруйнувала.

Цей рік поранив нас у серце. Ми виплакали всі сльози. Прокричали всі молитви. 311 днів. Про кожну хвилину нам є що сказати. Але більшість слів – зайві. Вони не потрібні. Не потрібні пояснення, прикраси. Потрібна тиша. Щоб почути. Потрібні паузи. Щоб усвідомити.

Ранок 24 лютого.

Гостомель. Буча. Ірпінь. Бородянка. Харків.

«Мрія».

Краматорськ. Вокзал. Іграшка.

Чернігів.

Маріуполь. Драмтеатр. Напис «Діти».

Оленівка.

Одеса. Багатоповерхівка. Дівчинка. Три місяці.

Вільнянськ. Пологовий. Немовля. Два дні.

«Азовсталь».

Це неможливо забути. І неможливо пробачити. Але можливо перемогти.

Ми вистояли на ногах, бо було те, що нас тримало. Наш дух.

Оборона Києва.

Харків.

Миколаїв.

Чорнобаївка.

Острів Зміїний.

«НІМАРС».

Антонівський міст.

«Бавовна».

Кримський міст.

«Нептун».

Крейсер «Москва».

Русській військовий корабель.

Ізюм, Балаклія й Куп'янськ.

Херсон.

І молимося, що буде Кременна та Сватове, Мелітополь, увесь Донбас, Крим.

Ми б'ємось й битимемося далі. Заради головного слова: «перемога».

Вона точно буде. Ми йдемо до неї 311 днів.

Віддали багато сил. Але в мить, коли здається, що ти вже не можеш іти далі, згадайте, що ми вже з вами пройшли.

Я хочу сказати всім вам: українці, ви неймовірні! Погляньте, що ми зробили й що ми робимо!

Як наші воїни з перших днів розносять цю «другу армію світу».

Як наші люди зупиняли колони їхньої техніки.

Як дід зупиняв руками танк.

Як жінка збила дрон банкою помідорів.

Як в окупації крали ворожі танки, БТРи, гелікоптер, снаряди.

Як збирали за години на «Ловців Шахедів», морські дрони, броньовики, швидкі й «Байрактари».

Як витримали всі погрози, обстріли, касетні бомби, крилаті ракети, темряву й холод.

Як підтримували одне одного і державу.

На війні важливий кожен.

Хто тримає в руках зброю, кермо авто, штурвал судна чи літака, скальпель чи указку.

Кожен, хто за ноутбуком, хто керує комбайном, потягом.

Хто на блокує й на електростанції.

Журналісти й дипломати, комунальники та рятувальники.

Всі. Хто працює. Вчиться в університеті або школі. І навіть ті, хто тільки вчиться ходити.

Все це – заради них. Наших дітей. Наших людей. Нашої країни.

У великій війні немає маленьких справ. Немає непотрібних. Кожен із нас – борець. Кожен із нас – фронт. Кожен із нас – основа оборони.

Ми б'ємось як одна команда – уся країна, усі наші регіони. Я захоплююся вами всіма. Я хочу подякувати кожному незламному регіону України.

Харків. Понівечений, але нескорений. Ви довели ворогу, що бути поруч територіально не означає бути поруч ментально. Харків – це українське місто. Місто-герой.

Незламний Миколаїв. Героїчно витримує всі удари. Місто на хвилі, яке долає всі шторми.

Сумщина й Суми. Ви одними з перших відчували на собі повномасштабне вторгнення окупантів. Для них Сумщина стала кісткою в горлі. Звичайні люди робили коктейлі Молотова, палили ворожі колони, взяли перших полонених. Сумщина – це сила.

Дніпро. Опора й надійний тил нашого фронту. Ви приймали людей, ви повертали пораненим бійцям життя. Попри постійні удари Дніпро живе.

Одеса. Сонячна й привітна, тепер – фортеця. Світова фортеця. Яка захищає нас і яка захищає світ. Годує його, щодня відправляючи морем мільйони тонн порятунку. Бо вона – Одеса-мама.

Херсон! Ви – героїчні люди! Ви були в окупації понад вісім місяців. Без новин. Без зв'язку. Відірвані від України.

Тисячі з вас виходили на акції проти рашистів. Ви не знали, чи бачать це в Україні, чи знають

про це. Окупанти брехали вам, що Україна вас кинула й не буде боротися за вас. Але ви вірили й попри все дочекались. Обличчя Херсона посічене уламками снарядів, але головне, що Новий рік ми зустрічаємо вільними й разом під синьо-жовтими прапорами. А отже, все відновимо, усе відбудуємо. Так само, як Чернігів і Запоріжжя, і Краматорськ, і Бахмут.

Ті, хто став прихистком для мільйонів українців: це Рівне, Івано-Франківськ, Тернопіль, Вінниця. Я дякую вам! Ті, хто отримує й передає мільйони тонн допомоги з Європи та світу: Львів, Ужгород, Чернівці, Луцьк. Дякую вам! Ті, хто приймає в евакуації бізнес, підприємства, університети: Хмельницький, Житомир, Кропивницький, Полтава, Черкаси. Дякую вам!

І ті, хто чекає Україну. І дочекається. Донбас, Луганщина, Крим. Завдяки вам, наші воїни!

І, звісно, Київщина й Київ – серце наше, яке завжди б'ється завдяки вам, усі наші українці!

Ми всі – одна сім'я. Одна Україна.

Цей рік, коли Україна змінила світ. А світ відкрив Україну. Нам казали: капітуляція. Ми обрали контрнаступ! Нам казали йти на поступки та компроміси. Ми йдемо у Євросоюз і НАТО.

Світ почув Україну. Європарламент, Бундестаг, парламент Британії, Кнесет, Конгрес США.

Світ відчув Україну. Україна в медіа. У серцях людей. У топі пошуку «Google».

Світ побачив Україну. На головних площах у Торонто, Нью-Йорку, Лондоні, Варшаві, Флоренції, Сіднеї, інших містах.

Українці дивують. Українцям аплодують. Українці надихають.

Чи є щось, що може нас злякати? Ні. Чи є хтось, хто може нас зупинити? Ні.

Бо ми всі – разом.

Ось за що ми воюємо. Одне за одного.

Найкращий для нас салют – на складах окупантів. Найкращий подарунок – цифри у звіті Генерального штабу.

Ми не знаємо достеменно, що принесе нам новий, 2023 рік. Але готові до всього.

Нові здобутки? Ми будемо щасливі. Нові удари? Ми будемо непохитні. Продовження боротьби? Будемо битися. А коли переможемо – будемо обійматися.

Дорогі українці!

Залишається кілька хвилин до нового року. Я хочу всім нам зараз побажати одного – перемоги. І це головне. Одне побажання для всіх українців.

Нехай цей рік буде роком повернення. Повернення наших людей. Воїнів – до своїх родин. Полонених – до своїх домівок.

Переселенців – до своєї України.

Повернення наших земель. І тимчасово окуповані стануть назавжди вільними.

Повернення до звичайного життя. До щасливих хвилин без комендантської години. До земних радощів без повітряних тривог.

Повернення того, що у нас вкрали. Дитинства наших дітей, спокійної старості наших батьків.

Щоб на канікулах онуки приїхали до бабусь і дідусів. На кавуни в Херсон. І на черешню в Мелітополь.

Щоб наші міста були вільні. Наші друзі – вірні.

І щоб у звітах біля цифри 100 тисяч знищених ворогів, тисяч одиниць знищеної російської техніки з'явилася наша головна цифра і головний успіх – 603 тисячі 628 кілометрів квадратних. Площа незалежної України, як це було з 1991 року. Як це буде завжди.

Нехай усе це принесе новий рік. Ми готові за це боротися. Ось чому кожен із нас тут. Я тут. Ми тут. Ви тут. Усі тут. Ми всі – це Україна.

Слава Україні!

З Новим роком!

Фото: Офіційний сайт президента України

ПАТРІАРХ ВАРФОЛОМІЙ ПРИВІТАВ УКРАЇНЦІВ ІЗ РІЗДВОМ

Вселенський патріарх Варфоломій привітав українців зі святом Різдва та заявив, що Велика Церква Христова захоплюється хоробрістю та доблестю українського народу.

"Свята Велика Церква Христова – яка принесла християнську віру та візантійську цивілізацію на вашу батьківщину, Київську Русь, наприкінці X століття – продовжує захоплюватися мужністю, хоробрістю та доблестю українського народу, який демонструє усьому світу справжню відданість та безмежну любов до своєї країни", — йдеться у привітанні.

Він нагадав, що цього року добра звістка про Різдво звучить поруч із шумом війни, спровокованої "агресією російської федерації в лютому минулого року", яка є "найгіршою

європейською геополітичною та гуманітарною кризою з моменту закінчення Другої світової війни" та "негативно впливає на навколишнє середовище та суспільство в усьому світі".

За словами вселенського патріарха, Мати-Церква зараз особливо думає про українців, які цього року святкують Різдво Христове "цієї холодної пори... без електрики, без опалення", і невпинно молиться за "негайне відновлення миру та справедливості, за відродження України".

Патріарх Варфоломій побажав, щоб наступний 2023 рік став "періодом миру, любові та солідарності, справді роком праведності нашого Господа".

Він вважає, що "тільки солідарністю з українським народом можна подолати зло та п'ятьму".

«НАЗИВАЙТЕ РЕЧІ СВОЇМИ ІМЕНАМИ»

Секретар Ради національної безпеки й оборони України Олексій Данілов прокоментував рішення Конституційного суду щодо назв релігійних установ, яке стосується української православної церкви (московського патріархату).

«Наше суспільство після 24 лютого буде вимагати справедливості. Якщо ви ховаєте приналежність свою до московського патріархату, зв'язки з людьми, які в церквах на території росії моляться за те, щоб вбивали наших солдатів, благословляють на вбивства, то як ви можете дивитися в очі. Мені було дивно слухати звернення одного діяча з бородою до президента. Послухайте, ви до совісті спочатку своєї зверніться. Нащо ви приховуєте свої назви? Це ж несправедливо»,

– зазначив він в ефірі національного телемарафону.

За його словами, люди, коли йдуть до Бога, мають розуміти, в який храм вони йдуть.

«А коли почали прикриватися і ховатися, що вони ніби не мають жодного стосунку до московії, це не красиво. Маєте стосунок? Будь ласка (уточніть в назві). Якщо не маєте стосунку, офіційно відхрестіться, скажіть, що це сатана – путін і кіріло. Називайте речі своїми іменами і тоді буде чесно», – додав секретар РНБО.

27 грудня Конституційний суд визнав таким, що відповідає Конституції, закон, згідно з яким українська православна церква має змінити назву і вказати свою приналежність до московського патріархату.

«МОСКОВСЬКА ЦЕРКВА ЦЕ КДБІСТСЬКИЙ ПРИТОН, ЯКИЙ БЛАГОСЛОВЛЯЄ ВБИВСТВА УКРАЇНЦІВ»

Петро Порошенко в інтерв'ю на «5 каналі» заявив, що не бачить майбутнього російської церкви в Україні. Він наголосив: організація, яка схвалює вбивства українців, це не церква, а підрозділ російських спецслужб.

«Я не знаю такої церкви – УПЦ. Я знаю, що відповідно до діючого законодавства є український філіал російської православної церкви. Яке майбутнє в російській православної церкви? Жахливе. Бо це не церква. Це КДБістський притон, який схвалює і благословляє вбивство українців, який є отрутою для будь-якої віруючої людини», – зазначив Порошенко.

«Яке майбутнє російської православної церкви? Очевидно – пекло, бо це не церква. Бо коли її предстоятель гундяєв благословляє і хрестить вбивць для того, щоб вони більше вбивали, гвалтували, калічили українців – ви там Бога не знайдете. І не вірте, коли хтось каже, що вони відокремилися, відділилися від кіріла», – зауважує п'ятий Президент.

«Я маю кілька тестів. Якщо ви відокремилися, повідомте про це православний світ. Направте всім 15-ти православним Церквам, що ви більше ніякого відношення до

кіріла і московської церкви не маєте», – говорить Порошенко.

«Друга позиція – припиніть граги гри кіріла. Бо кіріл сказав, що він і вся російська церква припинила православне спілкування з його всесвятістю Вселенським Патріархом. Приїдьте на Фанар і задекларуйте, що ви повертаєтеся до світового православ'я. А якщо повертаєтеся, то визнайте Томос, який виданий Вселенським Патріархом», – пояснює Порошенко.

«А потім приступіть до переговорів про єдину, соборну Православну Церкву України. Вливайтесь в неї. Я впевнений, що двері відкриті. І якщо вам дехто заважає це робити – колаборанти, сепари, шпигуни, ті, хто утримував у себе в церквах зброю чи пропагандистську російську літературу «русского міра», гроші, які ви отримували з кремля і все інше – позбавтеся таких людей. Ось цим зараз має займатися СБУ – виявити і притягти до відповідальності, бо вони працюють на агресора, коять кримінальний злочин і зраджують державу», – пояснює Петро Порошенко.

«А решта, включаючи особливо з прихожанами – будь ласка, ласкаво просимо. Бо це кремлівські сценарії – показати, що це є атака на церкву, атака на вірних. Ні. Це атака на росію. І ніхто цю атаку припинити не буде, бо ціна, яку заплачено нашим народом на фронті, вона вимагає справедливості. І от те, що робить зараз Україна, це повністю відповідає християнським канонам і відповідає справедливості – тій, яку Україна заслужила», – резюмує Порошенко.

Фото: «ЄС»

РОДИЧІ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛОНЕНИХ ПЕРЕДАЛИ ПАПІ ВИШИВАНИЙ РУШНИК-МОЛИТВУ

«Цей рушник представляє силу та надію українських жінок». Так Ірина Скаб, співробітниця Посольства України при Святому Престолі, представила журналістам ватиканського часопису «L'Osservatore Romano» подарунок, який для Папи Франциска приготували матері, дружини, доньки та сестри українських військовополонених із мариупольського гарнізону. В середу, 28 грудня 2022 р., восьмеро з них взяли участь у загальній

аудієнції, під час якої вручили плід праці своїх рук Святішому Отцеві. Ініціатива покликана привернути увагу до проблем полонених.

Жінки вишили цей рушник на невибіленому понад сторічному полотні червоними та чорними нитками, зобразивши людські постаті, які тримаються за руки, назвавши його рушником-молитвою. Полотно спеціально не вибілене, щоби передати стан свого духу. «Вони не здаються,

незважаючи на те, що їхні чоловіки та сини у російському полоні», – додає Ірина.

Разом з рушником представниці ГО «Вояцький визвіл» вручили Папі список з іменами та фотографіями полонених. Серед подарунків був також лікарський халат, декорований колочим дротом, яким символізує полонених медиків з військового госпітала Маріуполя.

Не менш промовистим є ще один подарунок, який цього ранку отримав Святіший Отець. Йде мова про картину «Україна переможе», яку написав 11-річний Максим Бровченко, що має аутизм. Він походить з окупованого Бердянська, з якого був змушений втікати разом з мамою. Хлопчик, якого називають «маленьким українським Пікассо», зобразив чоловіка та жінку, що обіймаються, на жовто-блакитному тлі.

Фото: PICU

О. Тимотей Т. Коцур, ЧСВВ, Ватикан

ДО СТОЛИЦІ УКРАЇНИ ПРИБУЛА ДОПОМОГА З КАНАДИ

Медичні засоби передали для Науково-практичного медичного центру дитячої кардіології та кардіохірургії МОЗ України.

Канадський волонтерський благодійний фонд «Maple Hope Foundation» переслав для України медичне обладнання та витратні матеріали для проведення операцій дітям із вадами серця.

Партію гуманітарної допомоги на суму понад 100,000 канадських доларів передали у Науково-практичний медичний центр дитячої кардіології та кардіохірургії МОЗ України. Серед обладнання також стенти та різні витратні матеріали.

Це обладнання фонду «Maple Hope» допоміг отримати для українського центру колишній співробітник Центру дитячої кардіології та кардіохірургії Кирило Часовський. Зараз він працює завідувачем відділення штучного кровообігу у дитячому госпіталі міста Ванкувер, Бритійської Колумбії.

Це уже 12-та доставка ліків і медичного обладнання з початку повномасштабного вторгнення росії в Україну. Гуманітарну допомогу передавали для шпиталів та для тактичних заходів, що проводяться безпосередньо на полі бою. Загальна

сума допомоги — понад 1,116 мільйона канадських доларів (понад 30 мільйонів гривень).

Тетяна Костюк, віцепрезидент «Maple Hope Foundation» зазначила: «Наш пріоритет — це допомога найбільш вразливим верствам населення постраждалим від війни, сім'ям військових, медичним працівникам, які щоденно в екстремальних умовах працюють заради порятунку громадян України. І ми готуємося в наступному році продовжити надання допомоги та необхідної підтримки народу України для остаточної Перемоги».

«Maple Hope Foundation» створений у 2014 році волонтерами української діаспори Ванкуверу для надання багатопланової постійної підтримки Україні у медичному та гуманітарному напрямках. І ось уже вісім років фонд також опікується пораненими українськими бійцями, допомагає у їхній реабілітації.

Україну у її боротьбі з росією підтримує і допомагає весь цивілізований світ — зброєю, медикаментами, грошима, спеціальною технікою, а віднедавна ще й генераторами.

Фото: «Вечірній Київ»
Наталка Марків, «Вечірній Київ»

УКРАЇНЦІ ВЛАШТУВАЛИ КОЛЯДУ І ВЕРТЕП ПІД ГОЛОВНОЮ ЯЛИНКОЮ НЬЮ-ЙОРКУ

25 грудня десятки людей зібралися біля Рокфеллерського центру на Мангеттені, аби поділитися святковими заспівами із місцевими і туристами. Подію ініціював український собор Святої Трійці УПЦ США у Нью-Йорку.

Про це повідомляють «Голос Америки» та «ТСН».

За словами настоятеля Храму Святої Трійці УПЦ США Тодороа Мазура, було таке бажання:

«Я змалку ходив на вертеп. Щороку думав над тим, щоб зробити український вертеп», — пояснив священник.

Ніхто із акторів-аматорів на батьківщині, в Україні, участі у вертепі не брав. А от далеко від дому захотіли відродити традицію. Вивчили слова ролей з соцмереж, костюми пошили вручну. На початках збирались на проби тричі на тиждень, після роботи.

Місце для коляди обрали не випадково, адже Рокфеллерська ялинка — справжній магніт для туристів, щороку її відвідують півмільйона людей. Цими вихідними вони мали унікальну нагоду почути і традиційні українські колядки.

Фото: Скріншот «ГА»

ПОНАД ДВІ ТИСЯЧІ УКРАЇНЦІВ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У РІЗДВЯНІЙ ПРОЦІ ДО ВАТИКАНУ

У другий день Різдвяних свят за григоріанським календарем, 26 грудня, відбулася традиційна щорічна національна проща українців в Італії до папської базиліки Святого Петра у Ватикані. У паломництві за мир, яке організував Апостольський екзархат для українців-католиків візантійського обряду в Італії, взяло участь понад дві тисячі українських вірних в Італії.

Архиєрейську Божественну Літургію на катедральному вівтарі (Altare della Cattedra) очолив владика Гліб Лончина, апостольський адміністратор єпархії Святого Володимира Великого в Парижі для українців візантійського обряду у Франції, країнах Бенілюксу та Швейцарії, у співслужінні із владикою Іринеем Біликом, єпископом-емеритом, каноніком папської базиліки Санта Марія Маджоре.

Участь у Богослужінні також взяли

студенти-семінаристи Папської української колегії святого Йосафата, сестри служебниці Непорочної Діви Марії, сестри Чину святого Василя Великого, сестри катехитки святої Анни.

Владика Гліб, звертаючись до паломників під час проповіді після Євангельського читання, привітав їх із Різдом Христовим та подякував

за те, що прибули з усіх куточків Італії і не лише, адже на прощі було багато прочан з України.

«Нас єднає спільна журба за нашу країну, за наш народ. Бачимо, яке страшне спустошення відбувається. Ми знаємо, що будинки відбудуються, але людських життів ніхто не поверне. Знаємо також, що Бог є з

нами і тому молимося завжди з надією», — сказав проповідник.

Він подякував італійцям за гостинність для багатьох українців, які змушені були приїхати сюди через війну, за гуманітарну допомогу.

Наприкінці молитви отець-протоєпископ Теодосій Р. Грень, ЧСВВ, подякував Папі Франциску за те, що відчинив двері цієї базиліки й дозволив українцям із різних куточків Італії у ній молитися за мир.

Потім учасники прощі на чолі з єпископами й душпастирями помолитися на гробі священномученика Йосафата, 400-річчя від мученицької смерті якого цього року урочисто спогадуємо.

Після цього на площі Святого Петра, перед різдвяною ялинкою та вертепом, відбулося вертепне дійство, а духовенство і прочани співали українських колядок.

Фото і текст:
Департамент інформації УГКЦ

ІЗ БАЙДЕНОМ КОЛЯДУЄ, З ДЖОНСОНОМ — П'Є ВИНО

Володимир Зеленський потрапив на обкладинки двох версій тижневика «The Week», американської і британської.

На обкладинках двох своїх версій, американської і британської, журнал «The Week» розмістив карикатури, на яких зображені найвпливовіші люди 2022 року (за версією видання).

На задньому плані американської версії обкладинки — будинок, який десь в Україні зруйнували росіяни. А на дереві — оголошення про розшук із обличчям путіна, на якому слід від закривавленої руки... Також на задньому плані цієї обкладинки — злий колишній президент США Дональд Трамп і підозрілий китайський лідер Сі Цзіньпін, який замислено дивиться на російську ракету. Мовляв, російська зброя виявилася зовсім не такою потужною, як розповідав мій

Ліворуч — американська версія журналу «The Week», праворуч — британська.

«безмежний партнер» путін...

На передньому ж плані американської версії обкладинки — Джо Байден і Володимир Зеленський. Пре-

зиденти України й США разом співають різдвяну колядку. Очевидно, цей сюжет карикатуристам «The Week» нав'яв передріздвяний візит Зеленського до Сполучених

Штатів.

На обкладинці британської версії журналу «The Week» впливові люди 2022 року сидять за святковим столом. Зліва бачимо двох футболіс-

ток збірної Англії, яка у році, що минає, уперше стала чемпіоном Європи (фінальний матч відбувся на лондонському стадіоні «Вемблі»). Серед гостей, які сидять за столом, — новий британський король Чарльз III і його дружина Каміла Паркер-Боулз.

Зеленський на цій обкладинці п'є вино, сидячи поруч із колишнім прем'єр-міністром Великої Британії Борисом Джонсоном. На стіні висить український прапор і портрет королеви Єлизавети II.

А де ж на обкладинці британської версії журналу путін? За вікном. Як і у реальному житті, російський лідер опинився в ізоляції, ніхто не запрошує його до святкового столу (місце для китайця Сі там знайшлося). Путін спостерігає за гостями крізь вікно і водночас руйнує «українського» сніговика...

Фото «The Week»
Ганна Єрмак, «ВЗ»

ЗАЛІЗНИЙ ГЕНЕРАЛ

Коли Залужний ріже цибулю — плаче цибуля... Буде тобі враже, як Залужний скаже... Війна нагадає «Операцію И», де все було домовлено, але на складі в охороні виявилось ЗСУ і Залужний... Вони 70 років здригалися, почувши Бандера, тепер будуть здригатися, почувши — Залужний... У цих народних словах — щире захоплення і щира любов. Саме так народжуються легенди, які потім передаються наступним поколінням.

Валерій Залужний уже увійшов в історію, причому історію світову. Про нього пишуть зарубіжні газети, його стратегію вивчають зарубіжні стратеги та експерти, він входить в сотню найвпливовіших людей світу. Але от особисто мене найбільше вразила оцінка генерала, яку дала одна відома українська театрознавиця із Харкова, витончена красива блондинка, із тих вічних мрійників, чії думки далекі від всього земного. Так от на запитання, хто для неї у цьому житті є авторитетом, пані Тетяна просто відповіла: Залужний...

І я подумала тоді, що для мене — теж.

Валерій Залужний і справді надав Збройним Силам України — релігійний статус, у них вірять, на них моляться, їх чекають там, де здається, що це неможливо... І тоді вони приходять з отакою божественною та переможною усмішкою. На Заході Залужного називають «залізним генералом, який не любить публічності». І справді не любить. І це прекрасно, бо інакше давно б з'їли, не вороги, яким він не по зубах, а свої, озброєні найновішими

технологіями фальсифікацій. І повірте, там є за що з'їдати.

Ну, хоча б за те, що народ може внести його на руках у президентське крісло. Хоча не думаю, що Залужний на те погодиться. Він занадто розумний, щоб стати самовбивцею і прийняти після війни розкрадену і зруйновану країну. Хоча має відповідну для посади президента освіту, а не «трускавецькі курси».

Залужний блискуче закінчив магістеріум в Острозькій Академії зі спеціальності «Міжнародні відносини». А до цього — три вищі освіти і всі з відзнакою та золотими медалями. Одеський інститут сухопутних військ, після якого став командиром взводу та доріс до командира батальйону, а потім — Національна академія оборони України, і посада начальника штабу 24 окремої механізованої бригади в Яворові. А у 2014, якраз напередодні війни, закінчив Національний університет оборони України імені Черняхівського. З тих пір і воює з ворожою армією, пройшовши перед цим усі шаблі керування, і як відмічають західні засоби

масової інформації, належить до нового покоління офіцерів, освічених, інтелігентних, не знайомих із радянською системою керування.

Коли Залужного призначили командувати на Донбасі, перше, що вразило тоді бійців, до яких приїхав новий генерал, що він «був без свити і з одним охоронцем», чого раніше не практикувалося. А перше, що сказав: хоче від командирів поваги до кожного солдата. І берегти життя тих солдатів, бо це головне. Саме там, у зоні ООС, і виробив Валерій Залужний свою унікальну стратегію щодо збереження бійців. Вдарити і відійти! Вдарити і відійти! Стратегію, від якої провладні невігласи не раз вимагали відмовитися заради шоу і блиц-крігів. Захищати Залужного, а не прогулятися по столиці — часто навідувався на перекладних до Києва Борис Джонсон. Зрештою, дійшли до згоди, що партійні комісари та комісарші не будуть втручатися.

Кажуть, що Зеленський теж молиться на Залужного, незважаючи на сичання єрмаків. Там дійсно є на кого молитися. Сміливість, муж-

ність і вища майстерність, геній справжнього полководця, що помітили американські генерали ще тоді, коли Залужний проходив навчання в НАТО. Як найкращого випускника оперативно-стратегічного рівня підготовки Перехідним мечем його нагородила королева Великої Британії Єлизавета Друга. Бездоганно володіє англійською, вільно спілкуючись із найвищими воєнними посадовцями США, Великобританії та Франції. Кажуть, що саме вони наполягли на тому, щоб Залужного влітку минулого року призначили Головнокомандувачем.

А перше, що він тоді сказав і їм, і нашим верховним, що велика війна неминуча, і що

до неї треба готуватися. На що зарубіжні забили тривогу і почали допомагати зброєю, а наші відповіли: але ж тоді у нас не вистачить коштів на дороги...

Залужний не помилився, і на наше щастя, виявився до вторгнення разом із армією готовий. Це особисто його заслуга, що у перші найстрашніші дні вистояла столиця. Не дивом, а саме стратегією великого генерала, чие ім'я вже увійшло в історію світової воєнної науки. А перемагає споконвіку той, хто розумніший. І тут нам таки пощастило...

Фото: «Хвиля Десни»,
Людмила Семенюк,
«ХД»

ЦІНА МИРУ НАДЗВИЧАЙНО ВИСОКА: ПОМОЛІТЬСЯ ЗА УКРАЇНСЬКОГО ВОЇНА, ЯКИЙ В ОКОПІ ЗАХИЩАЄ СВІТ ВІД БІДИ

Ангели завжди прилітатимуть на Різдво на місця поранених, зруйнованих війною будинків. Бо оселі також мають душі. Молитимуться над безіменними могилами. Разом із людьми оплакуватимуть загиблих та ненароджених...

Рік 2022-ий залишив болючі шрами на святій українській землі та в серцях мільйонів людей. І навчив цінувати те, що маємо. А світ відкрив для себе Україну, яку століттями нівелювала росія.

Українці боронять від московської орди не лише свою Батьківщину, а й респектабельне двадцять перше століття, аби його не вкрив морок середньовіччя. Неначе в обладунках Бога, наші воїни вражають відвагою та мужністю. І, на відміну від росіян, людяністю.

«Ми виб'ємо з вас українців, щоб ви полюбили росію», — казав російський слідчий жінці, яка пережила тортури. Потім він її побив і звалтував. Це здається досить точним узагальненням стратегії путіна. Але це не працює в Україні. Там злодіяння путіна зміцнюють бажання дати відсіч», — написав оглядач Ніколас Крістоф у «The New York Times».

Ми ніколи не полюбимо росію. Не забудемо. Не пробачимо. Пам'ятатимемо, як під схвальні аплодисменти цієї недонації російська армія чинила в Україні вбивства, грабежі та звалтування, викрала тисячі дітей, перетворювала в дим електричні мережі, щоб змусити мирних жителів замерзнути взимку. Московія для багатьох поколінь українців залишиться ворогом та окупантом...

Війна — це страшна статистика болю, розлук, економічних та природних збитків, людських втрат. Цифри вражають. Наприклад, 43 відсотки або 2,25 мільйона українських дітей через війну навчаються в школах ЄС. У вересні 2021 року в українських школах та дитячих садках вчилася 5,4 мільйона дітей, розповіла член групи досліджень у галузі політики розвитку людського капіталу Центру економічної стратегії Ганна Сахно.

Або таке. Урожай зернових культур в Україні знизився на 40 відсотків через повномасштабне вторгнення росії. За підрахунками, цього року він становить 65-66 мільйонів тонн. Торік було зібрано 106 мільйонів тонн, констатували в Українській зерновій асоціації.

Також окупанти цілеспрямовано обстрілюють українські природні парки, зоопарки та притулки і вбили за час війни вже більше 10 мільйонів тварин. Понад 80 видів тварин у нашій країні перебувають на межі зник-

нення й через російську агресію можуть повністю припинити своє існування, сказав засновник «UAnimals» Олександр Тодорчук. росіяни окупували 8 заповідників і 12 національних природних парків за час повномасштабної війни.

Кожна вітчизняна галузь знала величезних втрат. А чимало українських міст і сіл росіяни намагаються зрівняти із землею. Для росіян немає перешкод, щоб бити по цивільній інфраструктурі та знищувати людей. Одним із наративів путіна та ворожої пропаганди було звільнення «народу Донбасу». І «звільняють» — від майна, здоров'я, життя... Й не лише на Донбасі.

Війна зняла полуду з очей світу щодо росії та путіна. Тривалий час його задобрювали, росія отримувала шалені інвестиції. А бункерний тим часом ненавидів Захід, потай готувався до тероризму в Україні й марив відродженням радянського союзу. Не вірив, що хтось допоможе Україні воювати проти «другої» армії світу. Прорахувався...

У кінці року величезним ляпасом росії та особисто путіну став візит президента Володимира Зеленського до США. Бункерний недофюрер перед цим здійснив «важливу» поїздку до білоруського «бульбофюрера» Лукашенка. Після цього прозвучали розмиті заяви про так звану співпрацю.

А от візит Володимира Зеленського до Сполучених Штатів порівняли з візитом британського прем'єр-міністра Вінстона Черчилля до Вашингтона 81 рік тому — в 1941-ому. Тоді це призвело до зміцнення західного альянсу, який, зрештою, переміг у Другій світовій.

Видання «CNN» наголошує: поїздка президента Зеленського підкреслила вирішальну роль президента США Джо Байдена у відродженні західного альянсу, який десятиліттями стримував радянський союз, а зараз бореться з новим експансіонізмом москви.

Опинившись у Вашингтоні, Зеленський міг відчути те саме, що й Черчилль в американській столиці, залитій різдвяними вогнями, після місяців темряви вдома, викликані повітряними нальотами фашистської авіації.

У США Україна в особі Зеленського виглядала лідером вільного світу та викликала захоплення у всіх нормальних лю-

дей. Прийом українського президента в Білому домі, спільна пресконференція з Джо Байденом і виступ у Конгресі минули в дуже теплій і дружній атмосфері.

Важливою подією візиту стало виділення США 45 мільярдів доларів допомоги для України. А також ППО «Patriot» для покращення оборонної спроможності.

...2023-ий уже на порозі. Він не буде легким для України. Бо війна триває. росіяни й далі руйнують міста, села і доли. Ворог підступний і ще сильний. Україна воює проти абсолютного зла. Заради залякування та задоволення окупанти 24 грудня, напередодні Різдва за Григоріанським календарем, жорстоко обстріляли Херсон. Світ запалавав різдвяні вогні, а родини вбитих росіянами українців — заупокійні свічки...

У новому році Україна має виконати чимало важливої роботи. Володимир Зеленський назвав вісім завдань. Це — початок переговорів щодо вступу України до Євросоюзу; підготовка до саміту НАТО й забезпечення його конкретних результатів; отримання допомоги у сфері оборони й безпеки; отримання допомоги у відновленні енергетики після російських ударів; отримання міжнародної допомоги щодо Плану швидкого відновлення України; запровадження нових санкцій проти російської федерації, блокування російських активів у світі; створення міжнародного трибуналу щодо злочину агресії і воєнних злочинів РФ; захист українських біженців і допомога їм у поверненні додому.

Сподіваємось, 2023-ий стане вирішальним для України у війні з росією. Переможним.

А поки під звуки сирен та вибухів зустрічають українці Різдво та Новий рік. Хтось уже ніколи не скуштує куті, не обійме рідних. У зруйнованих селах та містах замість колядників вулицями ходить вітер. Темні вікна осель шукають у небі Вифлемську зорю... Але українці — сильна нація, яка вірить. Бореться. Дивує. Змінює світ. Бинтує рани. Зціплює зуби. І живе...

«Ціна миру надзвичайно висока. Згадайте про це, дивлячись у небо та Різдвяну Зірку на ньому. Помоліться за українського воїна, який зараз в окопі собою захищає світ від біди. І, повірте, Господь там, поруч із ним», — сказав у святковому привітанні Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний.

Молимося... Дякуємо...

Ольга Чорна, «НД»

РІЗДВО

Івась біжить до хати, хоче мамі розказати, що сьогодні вчителька казала, що надходить велике свято — Різдво. В бідній стаєнці, в яслах, на сні, народилась дитинка від Діви Марії. А ясна зірка світу голосить, Месія радість, щастя приносить. Слава Богу заспіваймо, Честь сину Божому віддаймо. Всі утїшаймося на землі нині, хвалу віддаймо Божій дитині.

Колядка всюди лунає.

Наша вчителька вчила колядку, я її не дуже пам'ятаю. Чи ти, мамо, знаєш колядки? Багато знаю, — відповіла мама. — Чи можеш мене навчити? Мама каже, що як тільки закінчить роботу, буде вчити Івася колядувати.

Івась має малого братчика Андрійка. Має свій куточок і там бавиться. Мама закінчила роботу і кличе Івася: будемо вчитися колядувати. Хлопчик, мов стріла, вже коло мами.

Мама сказала хлопчині, що пригадала дуже гарну колядку, яку кожен українець знає. Цією колядкою колядники вітають господарів з Різдом Христовим:

Добрий вечір тобі,

Пане господарю.

Радуйся, ой радуйся земле,

Син Божий народився...

— Мамо, ця колядка дуже гарна, я її вивчу і піду колядувати.

Маленький Андрійко також уважно слухав, бо хотів запам'ятати та іти з братом колядувати.

Івась у школі заповів друзям, що вивчив дуже гарну колядку і хоче іти колядувати. Хлопці погодилися. На наступний день Івасеві приятелі прибули на пробу. Тут як тут стояв і вдивлявся у колядників маленький Андрійко.

— Я хочу іти з вами, — промовив він.

— А ти не боїшся морозу? — піджартовували хлопці.

— Не боюся. Я маю теплі чобітки, козушок і рукавички.

Івась наказав Андрійкові іти у свій куточок. Та малий не відступав. Він повторював своє: я вивчу слова і піду колядувати.

Проби відбувалися у морозні вечори. І кожного такого вечора біля колядників крутився Андрійко, який підспівував хлопцям своїх тоненьким голосочком.

Івась повідомив хлопців, що це остання їхня проба: чекаємо Святого Вечора.

— Я іду з вами, — бадьорим голосом сказав Андрійко. Хлопці засміялися.

— Чи ти вмієш колядувати? — запитав Тарасик.

— Вмію, — відповів він і, виструнчившись, почав колядувати.

Хлопці дивувалися Андрійковим гарним голосом. Для них була це приємна несподіванка. Вони погодилися взяти малого колядника з собою.

На Святий Вечір мама мала повні руки роботи. Дванадцять пісних страв мають бути на столі у цей вечір.

Івась та Андрійко прикрашають ялинку чоклядками, тістечками, ангеликами, свічками. Хлопці знають, що їхнім обов'язком є слідкувати за першою зіркою.

Батько входить до хати зі снопом пшениці, ставить на покутті. Всі сідають до столу і тихо, спокійно, наче бояться розбудити Боже Дитятко, споживають страву за стравною.

Хлопці не забарилися. Вони ходили від хати до хати і вітали господарів з Різдом Христовим. Господарі щедро обдаровували колядників, а найбагатшим у цей вечір був Андрійко. Маленький колядник сказав, що всі зароблені гроші і дарунки передасть в Україну.

Валентина Козак

BCU FINANCIAL SUPPORTS THE FRIENDS OF UKRAINE DEFENCE FORCES FUND WITH ADDITIONAL \$100,000 USD AS NEEDS IN UKRAINE BECOME DIRE IN WINTER MONTHS

Buduchnist Credit Union, operating as BCU Financial, is proud to continue its legacy of support for Ukraine and her people. As part of its ongoing support, today BCU Financial is making another substantial contribution of \$100,000USD to the Friends of Ukrainian Defence Forces Fund to provide essential supplies, including power generators, medical equipment for military hospitals, and rehabilitation support for veterans and their families. We are confident in the Armed Forces of Ukraine and the networks of territorial defenses which stand bravely and nobly because they are protecting their land, their people. This funding is in addition to the \$125,000 CAD which BCU Financial donated to FUDFF on behalf of its members in the early weeks of the invasion in March 2022.

FUDF Fund was established in 2014 in response to the unprovoked aggression of Russia in eastern Ukraine. For the past 8 years, Ukraine has been fighting a war, while the Ukrainian Defence Forces as well as volunteer battalions have been fulfilling their duty in defending their nation. Donors of the FUDF Fund have been assisting

From left: Halyna Vynnyk, Ihor Kozak, Nadia Gereliouk, Andrew Tarapacky, Oksana Prociuk Ciz, Ivanna Baran-Purkiss

those serving in the Armed Forces as well as the casualties of war, displaced persons, families of those serving, and children who have lost a parent due to war.

Established by the League of Ukrainian Canadians (LUC)

and the League of Ukrainian Canadian Women (LUCW), the FUDF Fund has raised and disbursed \$7 million since 2014 - \$4 million since February 2022 alone. The fund supports servicemen and women of the Armed Forces of Ukraine on

the frontlines by providing equipment such as defensive body armour, as well as first aid medical kits and other medical supplies, hygiene products, non-perishable food and spiritual materials. FUDF Fund also supports the fallen & wounded

servicemen and women and their families by ensuring that soldiers who have suffered injuries in protecting Ukraine have access to the support and humanitarian aid that they desperately need.

As we gather in the coming days to celebrate the birth of Christ, let us keep in our hearts and our thoughts all those in Ukraine who will be celebrating Christmas modestly, many with no power and no heat. Let us pray for the brave men and women fighting for their sovereignty and freedom and fighting for democracy – the democracy we are able to enjoy here in Canada.

As we look to the new year, we pray for victory in Ukraine and peace for her people. We pray for perseverance and unity in our communities no matter where we may be, for all of our institutions to grow and to prosper. And we pray for good health and happiness for us all. Buduchnist has and will stand with Ukraine. To victory!

**Glory to Ukraine!
Glory to the Heroes!
In the spirit of Christmas giving, we ask you to please continue supporting Ukraine. Donate Today.**

A LETTER FROM A UKRAINIAN MOTHER TO THE RUSSIANS!

At our apartment complex there was no electricity, water, heating, Internet, and mobile phone connection for almost 48 hours. Since we don't use gas and have electric stoves, we couldn't cook either.

Our apartment complex is very "young"—I guess 80 percent of the residents are families with small children and small pets. The kids didn't have school or training sessions or hobby groups to attend. After I climbed the stairs to the 13th floor for the umpteenth time, my butt was as stiff as a nut, probably a coconut.

And you know what? We have adapted.

The kids read and do their homework using flashlights. There is a battery-operated garland with lights in lieu of fixtures in the hall. We have candles, dry food that doesn't spoil, and supplies of fresh water. Grocery stores and cafés functioned with generators, and fed people. No one was closed!

People got together and went to well rooms for water. In the evening, the kids had fun on the playground and

organized snowball fights. At night, despite freezing rain, utility maintenance teams worked to repair the damage caused by those fuckers.

On the second day of the blackout, people were in such a hurry to get to work that they broke the doors to the Vydubychi metro station.

There is no panic, and everyone is doing what must be done—and more.

How does it feel to live in the eighteenth century for a few days? It's tough, of course. Those imbeciles who keep firing missiles at us think that this will make us agree to negotiate. There was only one thing on my mind these past few days: "Please, dear Lord, don't let them start negotiating!" We were completely cut off from the news and didn't know what was going on, but we hoped to God that Ukraine would not make any concessions.

We can endure the lack of electricity, water, heating—anything. So long as you defectives get lost. We want no part of any of you, neither the good guys nor the bad guys, those who fire the missiles or order them to be

launched, those who are "for peace and no war," those who lie low and have nothing to do with politics. Those who sit around in cafés in Moscow or some other shitville, while in Ukrainian cities mothers cannot wash or feed their children. While the electricity is being cut off in Ukrainian intensive-care units, you bastards are making Christmas vacation plans.

The lack of water, heating, light, and food is a problem that can be solved. But you! You are a malediction—moral perverts.

My grandma had a stock of apt expressions. "I loath" was one such phrase.

Let me tell you that I loathe living next door to your country. I loathe the very thought that the border with your country of orcs is only several hundred kilometers away.

I loathe uttering the word "russia"—and so does my child, and so will my grandchildren.

I loathe the fact that, back in my childhood, when you used to come from your fucktardvilles to Zaporizhzhia

to swim in the sea and devour normal food, I would plunge into the same sea with you.

I loathe watching your stupid propaganda, even for fun. I even loathe laughing at you because you are pathetic.

I walk around the holy city of Kyiv, and I loathe even imagining that we were a step away from your loathsome feet touching the cobblestones of the downtown district of Podil.

In short, here's salt in your eyes and a rock on your chests! I spit three times into your faces at sunset!

Glory to Ukraine!

Kyiv is holding the fort and will continue to stand fast.

Glory to the Armed Forces of Ukraine, the people of Ukraine, the utility maintenance and emergency management teams, doctors, and the police!

**Mariana Kalabukhova
Kyiv, December 2022**

CAUGHT ON CAMERA, TRACED BY PHONE: THE RUSSIAN MILITARY UNIT THAT KILLED DOZENS IN BUCHA

Exclusive evidence obtained in a monthslong investigation identifies the Russian regiment — and commander — behind one of the worst atrocities in Ukraine.

The New York Times
Dec. 22, 2022

This investigation was reported and produced by Yousur Al-Hlou, Masha Froliak, Dmitriy Khavin, Christoph Koettl, Haley Willis, Alexander Cardia, Natalie Reneau and Malachy Browne.

When videos and photos emerged in April showing bodies of dozens of civilians strewn along a street in Bucha, Ukrainians and the rest of the world voiced horror and outrage. But in Russia, officials had a completely different reaction: denial.

President Vladimir V. Putin dismissed the gruesome scene as “a provocation,” and claimed that the Russian Army had nothing to do with it.

But an eight-month visual investigation by The New York Times concluded that the perpetrators of the massacre along Yablunska Street were Russian paratroopers from the 234th Air Assault Regiment led by Lt. Col. Artyom Gorodilov.

The evidence shows that the killings were part of a deliberate and systematic effort to ruthlessly secure a route to the capital, Kyiv. Soldiers interrogated and executed unarmed men of fighting age, and killed people who unwittingly crossed their paths — whether it was children fleeing with their families, locals hoping to find groceries or people simply trying to get back home on their bicycles.

Times reporters spent months in Bucha after Russian forces withdrew, interviewing residents, collecting vast troves of security camera footage and obtaining exclusive records from government sources. In New York, Times investigators analyzed the materials and reconstructed the killings along this one street down to the minute. Some of the most damning evidence implicating the 234th included phone records and decoded call signs used by commanders on Russian radio channels.

It all points to a brazen and bloody campaign that turned a quiet suburban street into what residents now call the “road of death.”

Historically, journalists and investigators relied on a single photograph or video to expose wartime atrocities. In 1992, Time magazine published a photo of an emaciated prisoner in Bosnia on its cover. Almost 20 years later, a video captured the execution of captured Tamil Tiger fighters in the final days of Sri Lanka’s civil war.

What differentiates the evidence discovered in Bucha are the scale and detail that link a single unit and its commander to specific killings, with possible implications for ongoing investigations. The International Criminal Court (I.C.C.) is already investigating possible war crimes and other atrocities in Ukraine.

“This kind of digital evidence is a sea change, especially compared to past investigations such as in the former

AFP

Reuters

Yugoslavia,” said Matthew Gillett, a senior lecturer at the University of Essex who previously worked at international criminal courts. “If any Ukraine cases end up at an international court such as the I.C.C., it has to have a significant video component.”

Exclusive phone records, documents, interviews and thousands of hours of video reveal how a Russian paratrooper unit killed dozens of people on one street in March.

Here are some of the main takeaways of the investigation.

A Paratrooper Unit Emerges as the Culprit

While various military units were present in Bucha — and the death toll across the city reached over 400 — The Times identified the 234th Regiment, a paratrooper unit based in the city of Pskov in western Russia, as the main culprit in the Yablunska Street killings. Airborne units like this are considered some of the best trained and equipped in the Russian military. Evidence of the 234th’s involvement includes military equipment, uniform badges, radio chatter and packing slips on munition crates. Military experts from Janes and the Institute for the Study of War provided insights about Russian armored vehicles and their markings as well as tactical operations seen in the visual evidence.

Phone Records as Digital Fingerprints

Residents in Bucha said that when Russian soldiers interrogated them, they often seized their phones. Suspecting the soldiers may also have taken the phones of victims, our re-

porters obtained from Ukrainian authorities a database of all calls and messages placed from the Bucha region to Russia during March. As we interviewed victims’ relatives, we collected their phone numbers and checked if they were in the database. A chilling pattern emerged: soldiers routinely used the phones of victims to call home to Russia, often only hours after they were killed.

By analyzing the phone numbers dialed by Russian soldiers and uncovering social media profiles associated with their family members, The Times confirmed the identity of two dozen paratroopers as members of the 234th Regiment. In many cases, we interviewed their relatives and spoke to some of the soldiers themselves, two of whom confirmed they were in the 234th and served in Bucha. We cross-referenced our findings with personal data sourced from leaked and official Russian databases provided by the Center for Advanced Defense Studies, a Washington, D.C., nonprofit group focused on global security.

Mothers, Fathers, Children: Ordinary Citizens as Victims

The Times identified — for the first time — three dozen people who were killed along Yablunska Street in March. We reviewed death certificates for most of these victims, and the predominant cause of death was gunshot wounds.

The victims were residents of Bucha or neighboring towns, from all ages and professions. Among the victims killed by Russian paratroopers were 52-year-old Tamila Mishchenko and her 14-year-old daughter, Anna, on March 5. They were among four women fleeing Bucha when Russian soldiers

fired on their blue minivan.

Nearly all the victims we identified on Yablunska Street were civilians or Ukrainian P.O.W.s. Killing them could be prosecuted by the International Criminal Court and deemed war crimes under international humanitarian law. Because of their systematic and widespread nature, the killings in Bucha could also amount to crimes against humanity. Russia has not joined the I.C.C. and is unlikely to cooperate on any potential future cases that involve Russian soldiers.

The Killings Were Not Random Acts of Violence

The victims on Yablunska Street did not die in the crossfire between Russian and Ukrainian forces, nor were they mistakenly shot in the fog of war. Our investigation shows that Russian troops intentionally killed them, apparently as part of a systematic “clearing” operation to secure the path to the capital. Dozens of civilians were shot dead. In other cases, men suspected of links to the Ukrainian military were rounded up and executed.

Dereliction in the Chain of Command

Lt. Col. Artyom Gorodilov, the regiment commander at the helm of the 234th, oversaw operations of the paratrooper unit in Bucha. Times investigators obtained documents that confirmed the call sign he used when communicating over the radio with his troops. Security cameras along Yablunska Street captured some of this radio chatter, establishing that Lt. Col. Gorodilov was in command, and two soldiers in the 234th who served in Bucha confirmed in interviews that he was there.

After Russian troops retreated from the Kyiv region, Lt. Col. Gorodilov received a promotion to colonel in April from the then-head of the airborne forces, Col. Gen. Andrey Serdyukov. The ceremony was held days after the shocking images from Bucha emerged.

Neither General Serdyukov nor Colonel Gorodilov’s immediate superior at the time, Maj. Gen. Sergey Chubarykin, has publicly announced any investigations into the carnage in the town despite the global outrage over the images. As superior officers, they ultimately answer for the actions of the forces under their command. By neither stopping nor investigating the atrocities in Bucha, they could ultimately bear responsibility for them.

The Russian Ministry of Defense, the Russian Embassy in Washington and Colonel Gorodilov did not respond to requests for comment.

Reporting was contributed by Evan Hill, Ishaan Jhaveri and Julian Barnes. Translations and research by Aleksandra Koroleva, Oksana Nesterenko and Milana Mazaeva.

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

→ Закінчення з стор. 1

Також близько 300 представників вітчизняних та закордонних засобів масової інформації завітали цього дня на Богослужіння, щоби висвітлити цю, без перебільшення, історичну подію.

Після прочитання Євангелія Його Блаженство виголосив Різдвяне послання та возніс особливу молитву до Господа в час, коли Батьківщина в небезпеці.

Окрім того, під час Божественної Літургії лунали молитовні прохання за воїнів, які захищають Україну, за владу і наш народ та за спокій душ усіх полеглих оборонців Батьківщини й мирних жителів.

Після відпусту Митрополит Епіфаній виголосив слово з нагоди першого Богослужіння в Успенському соборі Києво-Печерської Лаври.

Завершилася урочиста відправа традиційними колядками на прославлення Спасителя.

**Пресслужба Київської
Митрополії
Української Православної
Церкви (ПЦУ)**

**Слово Священноархимандрита
Києво-Печерської Лаври
Епіфанія з нагоди першого
Богослужіння в Успенському
соборі**

Преосвященні владыки, всечесні отці, дорогі брати і сестри! Христос народився!

Немає справді достойних і повноцінних слів, якими зараз ми можемо висловити подяку Всевишньому Богу за Його велику милість до нас, виявлену в тому, що нині у цьому Домі Пресвятої Богородиці, у соборній церкві Печерської Лаври, ми урочисто Божественною Літургією прославили Різдво нашого Спасителя, Господа Ісуса Христа.

Понад два десятиліття тому було відновлено з руїн цю святиню, як дар українського народу до ювілею 2000-ліття Різдва Христового, а нині ми святкуємо ніби друге народження і цього соборного храму, і самої нашої Лаври Печерської. Бо з них відходить штучний дух нечестивого вчення «руського міра» і повертається дух істинного духовного служіння святому православ'ю і українському народу.

Велика наша подяка Пресвятій Владичиці Богородиці, домом і уділом якої є це священне місце. Цього року виповнюється 950 літ від часу, коли за переданням Сама Вона покликала будівничих для зведення соборного храму обителі Печерської і послала їх з Царгорода до Києва, щоби тут, над берегом Дніпра – нового Йордану – виросла церква, яку сучасники будівництва справедливо назвали подібною до небес.

Цей відпочатковий духовний зв'язок між Києвом і Царгородом, між Церквою Руси-України і Матір'ю-Церквою Константинопольською та повнотою Православ'я ми оновили нині, згадавши у молитві

Вселенського Патріарха Варфоломія та Предстоятелів автокефальних Помісних Православних Церков. Адже саме від Царгорода було принесено до нас світло євангельської проповіді, від обителів Святого Афона преподобний отець наш Антоній приніс на ці гори благословення творити обитель за зразком найкращих монастирів Вселенського Патріархату.

Ми віримо і відчуваємо, що нині молитовно з нами радіють преподобні Отці Печерські на чолі з великими світильниками благочестя – Антонієм і Феодосієм. Радіють на небесах святитель Іларіон – перший уродженець Руси на Київському Митрополічному престолі та подвижник, який тут розпочав своє служіння, а також і князі Київські, святі Володимир Великий та Ярослав Мудрий. Радіє святитель Петро Могила, архимандрит Печерський і Митрополит Київський та всієї Руси, трудами якого Лавра оновилася і засяяла як світильник богослів'я і вченості, красного письменства і друкарства.

Переконаний, що духом радіє і світлої пам'яті спочилий Блаженніший Митрополит Володимир, який засудив насаджуване з півночі «політичне православ'я» та робив свого часу реальні кроки до примирення між православними і подолання церковних розділень. Хвороба та підступні дії недоброзичливців не дозволили йому довершити багатьох добрих починань, але нині утверджується духовне єднання Української Церкви, про яке він у той час думав.

Тому, що нинішній радісний день настав, що Лавра Печерська робить впевнені кроки, щоби знову, як і в давній час, служити проповіді миру

Божого, а не «руського міра», бути правдивим домом молитви, слугувати українському народу за приклад побожності, благочестя і добрих діл – ми маємо завдячувати широкій суспільній підтримці.

Ми дякуємо всім вам, дорогі брати і сестри, всім, хто мріяв про українську молитву в цьому святому місці, про його звільнення з полону «руського міра». Ваші молитви та ваша громадянська позиція підтримали нашу державу в не простому, але цілком вірному рішенні. Поступово, мирно, але незворотно ми всі разом будемо працювати над тим, щоби ім'я Лаври більше не ганьбилося серед зовнішніх через спокусливу поведінку тих, хто забув про покликання бути смиренними робітниками у винограднику Божому, а не пихатими боярами посеред нібито своєї вотчини.

Сьогодні, в цей урочистий день свята Різдва Христового, коли чотири роки тому в Києві вперше було публічно представлено Томос про автокефалію Православної Церкви України, я хочу нагадати, що належність до неї православних вірних у нашій державі, православних громад та монастирів є їхнім канонічним обов'язком. Тож як і тоді, так і нині ми закликаємо: двері нашої Церкви відкриті, ми хочемо досягти єднання всіх православних навколо Київського Престолу, навколо автокефальної Православної Церкви України – однієї з рівнозначних і рівноправних автокефальних Церков-Сестер Вселенського Православ'я, яка на українській землі несе своє служіння рідному народу без будь-якого зовнішнього контролю, втручання чи примусу.

Як Священноархимандрит Києво-Печерської Лаври я звертаюся до братії монастиря: настає час остаточно звільнитися від неканонічного владарювання над вами москви та її слуг, послідувати Томосу, розпочати нову сторінку буття Лаври як справді чернечої обителі, відданої служінню єдиній Христовій Церкві та ближнім своїм – українському народу.

Все добре, що складає правдиву тисячолітню традицію обителі Печерської, нехай продовжить своє буття та розквітає, примножуючи спасительні плоди. А все інше, що потребує очищення – нехай очиститься, з допомогою Божою і нашими спільними зусиллями.

Безперечно, що нинішньою радісною подією ми зобов'язані мужності українського війська, нашим новітнім героям. Всім тим, хто нині на полі бою протистоїть нашестю чужинців і тим, хто у цій боротьбі віддав своє життя за Україну. Сьогодні ми підносили за них свої молитви, ми просили наближення перемоги і утвердження справедливого миру для України. І ми маємо щирю надію та будемо працювати для того, щоби така правдива і сердечна молитва за Україну, за президента і державну владу, за військо і за весь український народ зазвучала тут щоденно.

Ми вдячні Голові держави Володимирі Зеленському, керівництву уряду та зокрема Міністру культури України Олександрі Ткаченку, Національному заповіднику, а також відповідній Державній службі за сприяння у задоволенні нашого прохання і здійсненні мрії мільйонів українців. Протистояння руйнівній та еретичній ідеології «руського міра», яка є наріжним каменем виправдання російської агресії проти України – наша спільна справа. Єднаючи зусилля ми зможемо і на духовному фронті захистити наш народ від кремлівської гібридної агресії плідно і переможно, як це відбувається і на інших фронтах боротьби – військовому, дипломатичному, інформаційному, економічному.

Дорогі брати і сестри, святочна громадо! Ще порівняно не так давно те, що нині є реальністю, здавалося лише мрією. Але з Божою допомогою та єднаючи зусилля заради правди ми змогли багато мрій втілити в життя. Завдання, які стоять перед нами зараз і щодо духовного оновлення цієї славної обителі, і щодо єднання церковного, і щодо перемоги над агресором та встановлення тривалого справедливого миру – не прості. Однак віримо, що і ця праця буде успішною, бо на нашому боці, на боці українського народу – правда, а в правді і з правдою – Бог Всемогутній, Який дає перемогу.

Ще раз і ще раз вітаю всіх вас, всіх православних вірних і всю Україну і світове українство з Різдвом Христовим та бажаю, щоби новий рік став роком перемоги і миру! Амінь!

**Христос народився! –
Славимо Його!**

Фото: ПЦУ

ОЛЕГ МЕДУНИЦЯ: «УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ – ЦЕ СПОСІБ ЖИТТЯ, СПОСІБ МИСЛЕННЯ»

Інтерв'ю з Головою ОУН (б) Олегом Медуницею про майбутнє українських націоналістів. Про те, яким чином змінюються стереотипи щодо українського націоналізму.

– Сьогодні ми можемо бачити українських школярів, які співають: «Батько наш – Бандера, Україна – мати», червоно-чорний прапор майорить поряд із державним. Як змінюється ставлення до українського націоналізму всередині країни?

– Звичайно, інтерес до українського націоналізму значно підвищився. Український націоналізм зараз перебуває у так званому політичному ренесансі. І це є наслідком двох аспектів.

Перший аспект. Після відновлення Україною незалежності влада намагалася відправити Організацію Українських Націоналістів (разом із націоналістичною ідеологією) у нішу політичного маргінесу. Але, незважаючи на це, ОУН гідно тримала свій прапор. Увесь час ми були політично представлені у різних гілках влади. Так само активно працювала і ціла низка націоналістичних громадських організацій. Діяв ряд видавничих проєктів, які несли ідею українського націоналізму в широкі маси.

Тобто усі ці 30 років Незалежності українські націоналісти завжди були присутніми у громадсько-політичному житті українського суспільства, займали в тому числі й певну електоральну нішу.

Тому, коли зараз сталося те, що сталося, всі націоналістичні напрацювання «впали у благодатний ґрунт», і зерна українського націоналізму дуже швидко проросли.

Другий аспект – це початок повномасштабного вторгнення, прояв відкритої збройної агресії з боку росії. Всі зрозуміли, що з ідеєю українського націоналіста, з Декалогом українського націоналіста, з Молитвою українського націоналіста, які завжди закликали до боротьби та збереження Української Держави, протистояти агресору набагато легше. І не потрібно вигадувати нових об'єднавчих національних гасел. Все це вже є.

Згадати хоча б один недавній факт, коли парламент попереднього скликання проголосував рішення про введення в статут Збройних сил України бандерівського гасла «Слава Україні! Героям Слава!».

– У чому були побоювання української влади, чому влада «прагнула відправити націоналістів на маргінес»?

– За часів Кучми, Януковича влада завжди заgravала, толерувала і дивилася крізь пальці на антиукраїнські заяви, на антиукраїнських політиків. Промосковські політики, агенти, які були на зарплаті у кремля, відкрито декларували антиукраїнські, антинаціоналістичні, антибандерівські гасла. І це ніяк не переслідувалося з боку української влади.

Натомість націоналістичні, патріотичні акції та заходи придушувалися українською владою. Згадаймо Помаранчеву Революцію, Революцію Гідності... Похорон Патріарха Володимира, коли влада не давала поховати

Олег Медуниця

його у Софії, а поховали ми тоді його біля Софійської брами. Всі ці акції вважалися націоналістичними і антидержавними, держава переслідувала націоналістів, в тому числі були й кримінальні переслідування.

Водночас відверто антиукраїнські акції ніяк не засуджувалися владою. Така собі газетка «Салон Дона і Баса», в якій розповідалися як українські націоналісти, нібито, вбивають російськомовних громадян на Заході України, спокійно собі видавалася у Донецьку. І влада заплющувала на це очі.

Але зрештою ідеологія українського націоналізму прорвалася через усі ці заборони. Вона вже імплементована в українське законодавство. Вона оселилася в серцях українців і займає там провідне місце.

Український націоналізм ніколи не був якимось расовим чи етнічним націоналізмом. Український націоналізм завжди був націоналізмом визвольних змагань, який обстоював ідею створення Української Держави. Бо коли буде Українська Держава, тоді легше захистити українську націю від голодоморів, «афганістанів», чи ще якихось халеп, які влаштовує для нас наш ворог.

– Чому партії українських націоналістів майже ніколи не мали значного представництва у Верховній Раді?

– Приналежність людини до тієї чи іншої партії не дає об'єктивного підґрунтя говорити про те, чи є ця людина українським націоналістом, чи не є. Український націоналізм – це не про партійність. Український націоналізм – це про спосіб життя, про спосіб мислення.

Я ніколи не приховував, що є українським націоналістом. І це не завадило мені двічі бути обраним до парламенту на Сході України. Українські націоналісти присутні в різних політичних партіях.

Тому, з точки зору українського націоналізму, я не говорив би про партії, я говорив би про людей. Бо найбільша капіталізація ОУН – це наші ідеї, і це наші люди.

– Будь-яка подібна організація трансформує свої ідеї в часі, з огляду на те, що самі часи змінюються. Як можна сформулювати головну ідею та головні задачі ОУН сьогодні?

– ОУН – досить догматична організація. Головні наші ідеї та дороговкази давно сформовані у наших внутрішніх та публічних документах, зокрема і в Декалозі українського націоналіста. Перша точка Декалогу звучить так: «Здобудеш Українську Державу, або згинеш у боротьбі за неї!». І сьогодні

саме цей пункт є найактуальнішим нашим завданням.

Нам необхідно зберегти Українську Державу. Кожен український націоналіст має відставити в бік свої особисті справи і зробити все необхідне, щоб здобути перемогу у цій війні, щоб зберегти Українську Державу, щоб врятувати українську націю.

– З точки зору практичних кроків, чим зараз займається ОУН?

– Боротьбою на фронті і працею для фронту. Одним із найважливіших напрямків нашої роботи сьогодні є збір коштів для фронту. Адже члени нашої організації, а також наші прихильники з молодіжних організацій («Пласт», Спілка Української Молоді, Молодіжний Націоналістичний Конгрес) зараз перебувають на фронті або займаються волонтерською діяльністю. І ОУН у світі зосереджена на зборі коштів для підтримки наших воїнів та лобюванні українських інтересів.

Наша Організація має свої структури по всьому світу, де живуть українці. Це не лише бандерівські структури, це й багато інших установ та об'єднань, де члени ОУН займають чільні посади. Це і Світовий Конгрес Українців, і різні громадські, банківські установи національного характеру, зокрема, у Канаді, в Америці, у Великій Британії. І зараз вся ця «машина» збирає гроші та гуманітарну допомогу. Увесь цей ресурс ми доправляємо на фронт. Аби ми вистояли. Аби Україна перемогла.

– Як Ви, людина із Сум, а не, скажімо, із Галичини, прийшли до українського націоналізму? Адже, через наближеність Сум до росії, з цього приводу існують певні стереотипи.

– Насправді те, що український націоналізм – винятково галицьке явище, це – міф. Міф, який українському суспільству нав'язували, намагаючись локалізувати націоналізм лише у певних областях України.

Хоча сучасна Сумська область була утворена лише у 1939 році, на теренах Сумщини активно велася визвольна боротьба ще під час української національної революції 1917-1918 років.

На Сумщині також був активний повстанський рух. Вихідці з Сумської області, як і з Полтавської та Харківської областей, були членами ОУН і воювали в Українській Повстанській Армії.

Під час Другої світової війни у місті Суми діяв підпільний Провід ОУН, який було страчено німцями в Сумській в'язниці у лютому 1943 року.

Це все було досліджено, вийнято з архівів, оприлюднено і в результаті видано-перевидано дуже багато матеріалів. Тому всі ці історії, що український націоналізм – винятково західноукраїнське явище, це – міф.

Я прийшов до організованого націоналістичного руху у 1990 році, коли ще не було Незалежної України. Ми створили Спілку Незалежної Української Молоді. Мені тоді було лише 18 років, я навчався на другому курсі інституту.

Так ось, у 90-х націоналісти у Сумах точно не були на маргінесі. До речі, Суми стали першим містом Лівобережної України, де ще за радянських часів над адміністрацією було піднято синьо-жовтий прапор. 1990 року Сумська міська рада проголосувала рішення, і поряд з прапором УССР висів синьо-жовтий прапор.

Суми також стали першим містом в Україні, де, ще за рік до прийняття освітнього і мовного законодавства, міська рада перевела всі комунальні школи повністю на викладання українською мовою.

Але Суми – це не якийсь винятковий осередок українського націоналізму. Суми – це просто українське місто. Воно було русифіковане, утім швидко повернулося до свого, до рідного.

– А що Ви думаєте про росіян, вони вже невиліковні від старих радянських та сучасних російських наративів про бандерівців і нацистів?

– Стереотипами росіян керує російська пропаганда, яка цілковито ретранслює меседжі кремлівського режиму.

У перші дні повномасштабного вторгнення, коли перші російські частини на танках зайшли на територію України, вони сподівалися, що тут не буде ніякого спротиву.

Я пам'ятаю, як на Сумщині вони проїжджали повз наші адміністративні будівлі, вони їх не захоплювали, не знімали синьо-жовтих прапорів. Вони говорили місцевому населенню: «Ми не маємо до вас ніяких претензій, ми вас чіпати не будемо. Ми зараз проїдемо до Києва, скинемо там нацистів разом із Зеленським, і «спеоперація» буде завершеною».

Але коли росіяни отримали по зубах, то вони зрозуміли, що в Україні всі «нацисти». Коли росіяни були змушені вийти з великої частини окупованих ними територій Сумської, Чернігівської, Київської областей, вони придумали собі історію, що ми тут всі інфіковані й невиліковні від нацизму. І ця думка тепер глибоко засіла в головах усіх росіян.

Я не знаю добре це, чи погано. Але я точно знаю, що нам треба продовжувати нашу політику і нашу боротьбу. Боротьбу за ідею Української Соборної Держави, проголошену Організацією Українських Націоналістів.

І, до речі, нам слід згадати досвід ОУН часів Другої світової війни, коли у 1943 році на Західній Україні було створено так званий «Антибільшовицький блок народів» із башкирів, татарів, азербайджанців, білорусів, вірменів, таджиків, грузинів... І представники цих націй тоді підписали Маніфест поневоленних народів Європи і Азії. Зараз його, вочевидь, доречно було б назвати «Антипутінським блоком народів».

Тобто нам не потрібно залізати в голову росіянам, не треба думати, як лікувати їхні хворі уми. Нам потрібно перемагати їх на полі бою. Потрібно дезінтегрувати росію – створити на її території вільні народні держави, які б не загрожували Україні з Півночі і Сходу. Це – найкращий спосіб надалі обезпечити українців.

Олексій Тарасов, «Радіо НВ»
Фото: «Український Погляд»

«РУСЬКИЙ», «РОСІЯНИН», «РОСІЯ»

Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олексій Данілов вважає, що не варто зложивати термінами «орк», «русня», «свинособака» тощо на позначення російських окупантів, адже в такий спосіб українці розвивають образ ворога. Про це він написав у «Фейс-

буці».

«Нам, напевно, не варто занадто захоплюватися вживанням нових термінів – орк, русня, свинособака... Не потрібно розвивати образ ворога, так би мовити. Пишемо і зразу документуємо для історії: "руський", "росіянин", "росія" – вбив, напав, пограбував, згвалтував, зруйнував, збрехав», – написав Данілов.

На його думку, не варто вигадувати для росіян метафоричних назв, аби в українській історичній пам'яті назавжди закарбувалось, який саме народ «несе повноту колективної відповідальності за криваву війну» і щоб українці ніколи не забули «всю мерзоту російського "братства"».

Данілов додав також, що «орки проти того, щоб їх ставили в один ряд з росіянами», а порівняння із тваринами образливе «для собак і ні в чому не винних свиней, які до того ж, як виявилось, набагато охайніші й чистіші, ніж окупанти».

Фото: Вікіпедія

Адвокати Тарас Грицина і Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5
Tel.: (416) 532-8006

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо
українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленням
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника
Андрія Латишка:

416-769-0674 або 1-888-836-7771

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

Road to Professionalism

Steve
905-385-8332

Specializing in: Classroom Teacher
Senior Driver Education In-Car Educator
80+ licence Renewal D.C.A

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

З понеділка до п'ятниці
7:30 вечора
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

КУПУЄТЕ ЧИ
ПРОДАЄТЕ, -
ПОСИЛАЙТЕСЯ
НА ОГОЛОШЕННЯ В
«ГОМОНІ УКРАЇНИ!»

ПОСТУП
українська радіопрোগрама
Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіас

Tel. 647-550-5735

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Steve M. Woloshyn

Sales Representative

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell:
416-823-5551

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Missis-
sauga, ON L5S 1X2

www.SteveWoloshyn.com
Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені,
\$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

МАТРИМОНІАЛЬНЕ

Кавалер, 40 років, українець, бажає познайомитися з панною україною, до 40 років. Можу спроводити з України. Зацікавлених телефонувати на число: 1-519-752-9161

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

DONATE TODAY

FRIENDS OF UKRAINE DEFENSE FORCES

Since 2014, Friends of Ukraine Defense Forces [FUDF] Fund has provided humanitarian aid and non-lethal assistance to Ukraine's courageous soldiers, volunteers, and families of the fallen heroes.

Please donate because your support is life changing for the soldiers who protect Ukraine.

BY CHEQUE
MAIL TO

9 Plastics Ave. Toronto, ON M8Z 4B6
PAYABLE TO FUDF FUND

ONLINE

BCU FOUNDATION

www.bcufoundation.com/donate-today

SELECT FUDFF

DIRECT DEPOSIT

ACCOUNT NUMBER

68139

ALL BRANCHES OF BCU FINANCIAL

FUDF FUND RAISED OVER \$2,500,000 CAD

BCU Кредитова Спілка Будучність

Winter Mortgage
Special

5.59%*
5 year term

FLEX
Deposit Special

4.00%*
12 months

Cashable after
90 days at 3.00%*

Завітайте до відділу Кредитової Спілки Будучність або на сайт bcufinancial.com.

Rates are annual and subject to change. Offer valid until January 31, 2023.
*Terms and conditions apply: 5 year closed, fixed rate only; conventional or high-ratio; OAC;
detailed terms and conditions available upon request. We reserve the right to change,
extend, or withdraw this offer at any time.

*Terms and conditions apply: 12-month term only; cashable after 90 days at 3.00%;
NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds.
We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time.
Offer valid until January 31, 2023. All rates are annual and subject to change.

BCU **Financial**
Кредитова Спілка Будучність

Запрошуємо скористатись перевагами нашої програми «Нова Будучність»

Програма включає:

- Безкоштовне членство та відкриття рахунку у КС Будучність для нових членів кредитівки. Зазвичай, відкриття рахунку коштує \$100, тому що ви стаєте співвласником КС на цю суму.
- Безкоштовне щомісячне обслуговування розрахункового рахунку. Деякі установи беруть плату за це.
- Безкоштовні ощадні рахунки під високий відсоток, включно з Link Savings, який пропонується виключно онлайн.
- Безкоштовні сертифіковані чеки. Зазвичай вони коштують \$5.
- Вигідний курс обміну валют. При обміні \$3500 і більше діють спеціальні вигідні умови.
- Безкоштовний переказ "e-transfer". Часто установи стягують оплату за цю послугу.
- Безкоштовні безготівкові транзакції у відділеннях.
- Безкоштовні операції в АТМ банкоматах мережі.
- Міжнародні грошові перекази (wire transfer), в тому числі в Україну.
- Проїзна картка Presto в сумі \$20 для систем громадського транспорту по всьому району Торонто та Міссіссага, району Гамільтона та Оттави.

Щоб подати заявку на відкриття рахунку або отримати консультацію українською мовою, відскануйте цей QR код та залиште свої контакти, і наш фахівець сконтактує з вами найближчим часом.

1-800-461-5941 | www.bcufinancial.com | info@bcufinancial.com